

Némedi Emese:
Negyven betű az ABC

Szereplők:

Szeplőssy Emília

Szeplőssy Zsuzsanna

Szeplőssy Imre

Koncsina Tibor

Koncsina Gizella

Perzsián József

Berekes Andrea

Nyára Fedor

Péterffy Ágoston

Krizsán Maffia

Garka Zsombor, Gázsó

Külön köszönet Koós Csengének!

I.

ZSUZSANNA Papírokat eltetted?

EMÍLIA A zöld mappában minden.

ZSUZSANNA A kollégiumi regisztráló lap?

EMÍLIA A zöld mappában van.

ZSUZSANNA A NEK-szám azonosítónak a lapja?

EMÍLIA Ott van.

ZSUZSANNA TAJ-szám igénylő?

EMÍLIA Zöld mappa—

ZSUZSANNA És a NEK-szám azonosítónak az igénylője?

EMÍLIA Tudod mi az a NEK-szám?

ZSUZSANNA Csak a listádat olvasom.

EMÍLIA Minden bent van, anyu.

ZSUZSANNA Útlevel? Szárma?

IMRE Itt van!

ZSUZSANNA Mind a nyolc?

EMÍLIA Nyolc?

ZSUZSANNA Állampolgársági?

EMÍLIA Nézem.

ZSUZSANNA Nem elég a nyolc?

EMÍLIA Nem. De, elég. Nem, nincs itt.

ZSUZSANNA Az a Szent Istvános magyar mappában van.

IMRE Banki lapot adom, nézd. Leírtam pontosan, hogy léphetsz be. Ez a név, a jelszót tudod.

ZSUZSANNA Elég a nyolc? Adhatok még kekszet is, vagy—

EMÍLIA Nagyon is elég, nem is szeretem annyira.

IMRE De érted, hogy akkor hogy kell belépni?

ZSUZSANNA Nem szereted? Sokáig eláll—

EMÍLIA Annyira nem—

ZSUZSANNA Akkor rakok kekszet.

IMRE Érted?

ZSUZSANNA Vagy kérsz egy kis péksütit?

IMRE Nézd, nem akartam ráírni a jelszót—

ZSUZSANNA Azt a finom túrós pogácsát, úgy szereted—

IMRE De tudod fejből, nem?

EMÍLIA Úristen. Anyu, jó lesz, szeretem a szármát, megeszem, bőven elég a nyolc. Apu, ráírtad a lapra lépésről lépésre, hogy kell bejelentkezni, még azt is odaírtad, hogy klikk egy nyíllal. Kipróbáltuk, és ment. Értem, tudom, megy.

Csend.

ZSUZSANNA Akkor a keksz nem kell?

EMÍLIA De.

Zsuzsanna kimegy.

EMÍLIA Meglesztek?

IMRE Persze!

EMÍLIA Anyu kicsit ideges, ugye?

IMRE Figyelj a dolgodra—

EMÍLIA De miattam ideges, vagy más miatt?

IMRE Ez nehéz neki.

EMÍLIA Neked nem?

IMRE Na, hát ez a természetes, elmész.

EMÍLIA Akkor te miért nem mentél?

IMRE Eszembe se jutott.

EMÍLIA Nem?

IMRE Fel se merült, na. Most majd rádszakad a szabadság, de azért okosan.

Csend.

IMRE Okosan.

EMÍLIA Anyu tegnap sírt.

IMRE Nem sírt, csak meghatódott.

EMÍLIA Nem szokott, de tegnap—

ZSUZSANNA De tegnap se sírtam.

IMRE Akkor nem lehetett visszajönni, azért maradtunk itthon. De most visszajöhetsz, csak stresszes, na.

EMÍLIA Stresszes?

IMRE Hogy mikor, meg hogy.

ZSUZSANNA De majd megoldjuk.

EMÍLIA Hazajövök, havonta.

IMRE Így van. Hány óra? Öt perc múlva fél.

EMÍLIA Pisilek.

ZSUZSANNA Ágoston?

EMÍLIA Mindjárt itt vannak elvileg.

Emília elmegy.

IMRE Zsuzsikám, jó lesz neki ott nagyon.

ZSUZSANNA Ugyanaz lesz. És ő elmegy.

IMRE El. Nem lesz ugyanaz.

ZSUZSANNA Mondták a suliba, hogy jövő félévre lehet, hogy—

ÁGOSTON Jó reggelt! Bocsánat, a szüleim siettek, és nem tudtak beköszönni, de nagyon üdvözlik magukat, és köszönik, meg én is.

IMRE Ugyan, Ágostonom, nincs mit.

ÁGOSTON Hú, hát én egy bőrönddel megyek—

IMRE Na, akkor dohányozzunk egyet, és indulás.

EMÍLIA Nem kell sietni?

Csend.

ZSUZSANNA Vigyázzatok egymásra, jó?

ÁGOSTON Egy lépést sem teszünk egymás nélkül.

EMÍLIA Szeretlek.

ZSUZSANNA Hívj majd, amikor megérkeztetek!

EMÍLIA Rendben!

ZSUZSANNA Szia!

II.

JÓZSI Elmegyünk.

IMRE El?

JÓZSI El.

IMRE Kanada?

JÓZSI Az osztrákokhoz. Itt bármikor jöhet a feketeleves.

IMRE Ausztria. Aha, sokan mennek oda.

JÓZSI Nem. Ausztrália.

IMRE Az Ausztria, Józsi.

JÓZSI Azt mondta a Juci, hogy van egy rokona az osztrákoknál, három családjuk van, de a kettő nagyobbik már elment tőlük, szóval lesz hely. És Ausztráliába vannak.

IMRE De Józsi az osztrákok az Ausztria.

JÓZSI Mondom, Ausztrália.

IMRE Csak ria. Ausztria.

JÓZSI Csak jobban tudom baszdmeg, oda megyünk, ahol nincs a koala.

IMRE Igen, az Ausztria.

JÓZSI Az van délen, Imikém. Arra nekünk nincs pénzünk, hogy oda le. Hanem Ausztrália.

IMRE Bécs a fővárosa?

JÓZSI Ja.

IMRE Németül beszélnek?

JÓZSI Hát olyasmi nyelven, ja.

IMRE Ausztria.

JÓZSI Ausztrália. Lia, mondom.

IMRE Hívjuk föl a Jucit?

JÓZSI Áh, nem tudja az. Én tudom.

IMRE De fölhívom.

JÓZSI Lesz munka, csak még nem tudni milyen. Valami pakolás biztos.

IMRE Ausztriába?

JÓZSI Mint itten. Valami vasakat na.

IMRE Akkor nem lesz akkora változás.

JÓZSI Hát fizetésbe.

IMRE Abba. Abba gondolom nagy.

JÓZSI Hát mondjuk az lesz, hogy lesz.

IMRE Ja, az változás.

JÓZSI Az már valami.

IMRE És akkor mennyitek van rá?

JÓZSI Magyarba eljutunk, várjuk a vízumot. Spórolunk na. Két hete szívom már a zöldhatárnál a benzint.

IMRE Két hete?

JÓZSI Itt a Fütyi, az is hogy felszopta magát, milyen gyorsan—

TÖMEG Perzsián! Mutasd csak a táskádat!

JÓZSI Hadd várjam ki a kávé—

IMRE Dolgozik egész nap, ez az egyetlen szabad—

JÓZSI Ja, pisálni sincs időm kimenni—

TÖMEG Pisálni? Éppen pisálni? Tegnap tette fel a vezetőség az új csaptekerőket. Ma már nincs fent.

IMRE Valami plasztik?

TÖMEG Réz!

IMRE Minek ide réz? Hús nincs lassan a boltokba, de a csaptekerő a gyárba az réz—

TIBOR Szevasz.

IMRE Szevasz. Mi van?

TIBOR Kilopták a joghurtom.

IMRE Mi?

TIBOR Ja. A szélvédőt betörték. Megyek be a tervekért, joghurt a műszerfalon. Visszajövök, joghurt sehol, kulcs az indítóba.

JÓZSI Örülj, hogy a kocsit nem.

TIBOR Azt a pirosat? Rosszvasnak sem vitték el.

IMRE Van értelme kicserélni?

TIBOR Megragasztom szilikonnal. Van itt elég.

JÓZSI Vigyázz, mert leverik rajtad. Mondjuk rajtad nem.

IMRE Már miért nem?

JÓZSI A mérnökökhöz hozzá se mernek érni.

TIBOR Fizetést megkaptátok?

IMRE Csak bont. A Zsuzsi meg a múlt havinak a felét.

Megszólal a sziréna.

TIBOR Ez mi a szar?

TÖMEG Fel kell menni a tetőre.

IMRE A tetőre?

TÖMEG Ez az új szabály. Szól a riadó, fel a tetőre!

Felmennek a tetőre.

IMRE És akkor most itt ácsorgunk, meddig?

TIBOR Csak gyakorlat.

JÓZSI Elmegyünk.

TIBOR Hova?

IMRE Ausztráliába.

TIBOR Sokan mennek oda—

TÖMEG Józsi, gyere csak.

TIBOR Beadta a felmondását.

IMRE Akkor komoly.

Csend, majd elszáll fölöttük egy repülő, rádob egy rakétát a szomszédos épületre.

IMRE Ez mi a fasz volt?

JÓZSI Felajánlották a főmérnöki posztot.

TIBOR De nem is vagy mérnök—

IMRE Felrobbant a gyártelep teteje!

TIBOR De elmész!

IMRE Mi a picsáért állunk fent a légiriadó alatt?

TÖMEG Nincs bunker!

JÓZSI Nem akarják, hogy elmenjek.

IMRE Le kell menni!

TIBOR Te beléptél?

IMRE Fent állunk a légiriadó alatt a tetőn!

JÓZSI Be, gondoltam előbb elengednek, hogy ne kelljen szökni—

IMRE Mi a faszt csináltok?

Betörik az ajtót, lemennek.

IMRE Ezt én, ilyen nincs baszdmeg!

JÓZSI Szerencsénk volt. Munkaerő nincs.

TIBOR Hát baszdmeg.

IMRE Meghalhattunk volna!

JÓZSI Na, mint a viccbe tudjátok, hogy bemennek reggel a munkások a gyárba, és bejelentik, hogy na, holnaptól mindenki a fizetése felét kapja. Ohne zsinór; bemennek a munkások holnap is a félért. Megint bemondják, hogy holnap már semmi fizetést nem kapnak. De a munkások másnap is bemennek. Amikor bemondja a hangosbemondó, hogy aki holnap bejön azt felakasztják. Mire megkérdezi az egyik munkás, hogy jó, de a kötelet hozzuk mi, vagy azt majd adnak.

TIBOR A hangosbemondót kérdezte meg?

IMRE Mi a fasz van veletek?

JÓZSI Csak gyakorlat volt. Kiürítették előtte az épületet.

IMRE Mi meg ott álltunk mellette, baszdmeg.

TÖMEG Megfélemlítés.

IMRE És miért nem szóltak?

JÓZSI Szóltak.

IMRE Nekem nem.

JÓZSI Nem kell beszarni, pont azt akarják.

IMRE Mit?

JÓZSI Hogy beszarjál.

TIBOR És akkor maradsz?

JÓZSI Maradok.

III.

ÁGOSTON Pacsirtás füttyögést!

Megpuszilja.

ÁGOSTON Gyönyörű vagy. Meggyúrte az arcod a párna, gyönyörű vagy.

Megcsókolja.

EMÍLIA Mit szólsz, ha ma az órám után elmegyünk mozizni?

ÁGOSTON Lesz valami szakos ivászat, ismerkedés címszó alatt. De inkább kihagyom.

EMÍLIA Vagy megyek veled!

Csókolóznak.

ANDREA Szia—sztok! Jaj, bocsi, nem tudtam—

EMÍLIA Szia! Én bocsi, azt hittem—

Emília telefonja csörög, kinyomja.

ÁGOSTON Anyud?

EMÍLIA Minden reggel. Szóval azt hittem már nem lesz szobatársam.

ANDREA Hát lesz.

Ágoston magához húzza Emiliát, aki ebből kihátrál.

EMÍLIA Na, örülök. Tényleg bocsi, de akkor most na, becuccoltam a felső ágyra, de szívesen alszom lent, ha szeretnél. Meg kaptam ilyen beléptetőt, neked is adnak majd biztos. Fura nagyváros, sokat táncolunk mostanában, ugye Ágoston. Ő a barátom, Ágoston. Na, de te is megszokod, nagyon jó, a szoba szar, de otthonos a sok bizbasszal a falon. Körbevezetlek. A folyosó közepén a wc-k, mellette a konyha. Tök vicces volt, mikor apával megjöttünk, és akartam neki kávéfőzni, tudod, ilyen utolsó kávé együtt meg ilyenek, és betettem a vizet forralni a mikróba, és nem tudtam kinyitni az ajtaját, és akkor jött valami lány, felrakta a lábát az ajtóhoz, mármint a mikróbanak—

ANDREA És kifeszítette.

EMÍLIA Lábbal, mikrót, érted. Annyit mondott, majd megszokod. Na! Tényleg bocsi—

ANDREA Tudom, köszi, egy ideje itt élek.

EMÍLIA Ez a szobád?

ANDREA Mondhatjuk. Ötödéves vagyok, végzős.

EMÍLIA Na.

Csend.

ÁGOSTON Na, szia akkor, Ágoston.

ANDREA Berekes Andrea.

ÁGOSTON És, mit tanulsz?

ANDREA Kommunikáción vagyok most.

Emília lemászik, felvesz magára egy köntöst, leül egy székre.

ÁGOSTON Na, az szuper! Emília meg fizikán van. Atomfizikus lesz a kedves, vagy majd elmegy csillagászatra tovább? Hogy van Emília, lehet aztán majd szakosodni, ugye?

EMÍLIA Igen, majd lehet—

ÁGOSTON Én infón vagyok, design programozóin. Főzök kávét, kérték?

EMÍLIA Majd én megfőzöm, te öltözz fel, kérlek.

ANDREA Van kotyogósom. Szép a köntösöd.

EMÍLIA Köszi. Imádom a körtét—

Csend. Várják, hogy forrjon a kávé.

EMÍLIA És akkor te mióta vagy itt?

ANDREA Ja, hát én tíz? Majdnem tíz már, tíz éve költöztem a városba. Volt egy nagyon jó kis szobatársam—

EMÍLIA Jaj, de ha szeretnél vele lenni, nem akarom, hogy—

ANDREA Nem, aranyos vagy, de neki lett lakása.

EMÍLIA De jó!

ANDREA Nekem egy saját fürdő is elég lenne. Itt, tusolok érted, de a függöny pont addig ér, hogy amikor elindul a melegvíz meglibben a függöny.

EMÍLIA Seggekről már felismerem az embereket.

Csend.

ÁGOSTON Mi van ezzel a kotyogóssal? Nem tettek bele vizet édes kedveseim, csak pörkölték a kávéét szárazon.

EMÍLIA Neked nincs ma órád?

ÁGOSTON De, de kihagyom, ha kell segítség.

EMÍLIA Nem, menj csak be, ezért vagy itt—

ÁGOSTON Ezért is.

Csend.

ÁGOSTON Akkor megyek.

EMÍLIA Szia!

ÁGOSTON Örültem.

ANDREA Szia!

Ágoston elmegy. Csend.

ANDREA Fáradt vagy?

EMÍLIA Nem aludtam sokat.

ANDREA Mit szólsz, ha te vissza én meg lefekszem még egy kicsit?

Andrea behúzza a sötétítőt.

EMÍLIA Zavar, ha felkapcsolom a kislámpát?

ANDREA Nem szeretsz teljes sötétben?

EMÍLIA Nem, hát csak nem tudok.

ANDREA Szép álmokat!

Alszanak. Megszólal a tűzjelző sziréna. Lemennek a kóli elé, kint áll mindenki. A legtöbben pizsamában. Sajtot reszelnek, és táncolnak.

TÖMEG Trappistát? Elreszeled az ujjam, baszdmeg!

EMÍLIA Lekapcsoltad a villanyt, mikor elaludtam, ugye?

ANDREA Le, gondoltam jobbat alszol, ha már amúgy is elaludtál—

TÖMEG Fedor, rum van.

EMÍLIA Anyukám is így csinálta.

FEDOR Sziasztok, kértek?

ANDREA Fedor! Szia! Fedor—Emília—

TÖMEG Micsoda segg, kóli wifi megvan?

EMÍLIA Jézusom, mi még. Na, Szeplőssy Emília.

ANDREA Berekes Andrea, Andi. Alvótárs, álomőr, és riadóra ébresztő.

FEDOR Nyára Fedor, kávéfelelős, lehet van benne rum biztosító, pirosalmás pizsis pasi?

EMÍLIA Akkor én meg mélyenalvó, körtés köpenyes, második emeleti lakos.

TÖMEG Miért van retek a nutellába, hülye vagy?

FEDOR Korrekt. Hogy becézhetlek?

TÖMEG Adjál már egy kicsit a kóvi ubira!

ANDREA Elkezdődött.

EMÍLIA A szüleim szoktak, amúgy nem igazán—

FEDOR Emília. Emili.

ANDREA Nagyszerű. Megyek. És hallod, nagyon örülök neked.

EMÍLIA Én is, nagyon!

FEDOR Csókok! Dohányzol?

EMÍLIA Igen.

FEDOR Akkor gyere, mutatok valamit.

EMÍLIA Akkor felfedező-bemutató is?

FEDOR Teljes munkakörben. Ezt a helyet az első napomon találtam. Gyere, segíték—

EMÍLIA Nem, nem kell, megoldom.

FEDOR Ügyes.

EMÍLIA Pedig egész életemben nehézségeim voltak a mászással. Egyszer megpróbáltunk egy barátnőmmel bemászni egy oviba, ott ücsörögni. De hogy minek? Na, hát így lázadtam. Így voltam ez a típus. Nem jutottam át a kerítésen. Konkrétan a tetején ragadtam. Megalázó volt? Mivel többen látták, kicsit.

FEDOR Zavart ez téged? Nem hiszem.

EMÍLIA Abszolút nem. Pironkodtam?

FEDOR Szerintem kicsit.

EMÍLIA Igen, megjelent egy kellemetlen rózsaszín paca a két orcámon.

FEDOR Egy egészen halvány.

EMÍLIA Két egészen halvány.

FEDOR Egészen halvány.

Csönd.

FEDOR Van a Hősök tere, ugye.

EMÍLIA Osztálykiránduláson odamentünk, amikor meg kellett dobogtatni a határontúli szívemet.

FEDOR És mennyire láttad közelről Árpád vezérünket?

EMÍLIA Elég közlről, hogy elinduljon a fejemben a Boldog asszony anyánk.

FEDOR Bátornek tűnsz, a mászási készséged kifejlett, a motorikus képességeddel párhuzamosan, de szerintem soha nem voltál rajta.

EMÍLIA Tanár vagy?

FEDOR Leszek.

EMÍLIA Miért van papírban az üveg?

FEDOR Csak nem szeledálok vele napközben. Gyáva vagyok. Így vagyok ez a típus.

Emília leszedi, macit hajtogat belőle, közben csönd, nézi a macit.

EMÍLIA Eldugott hely.

FEDOR Ide hoztam a lányokat a szobatársak elől.

EMÍLIA Na akkor én megyek is.

FEDOR Erős.

EMÍLIA Ilyen fejelcsavarós vagy, mi?

FEDOR Abszolút.

EMÍLIA Akkor örültem.

FEDOR Origami mester?

EMÍLIA Leköt.

FEDOR Kézimunkás.

EMÍLIA Erős.

FEDOR Ügyes vagy benne.

EMÍLIA Köszí.

FEDOR Tetszik.

EMÍLIA Köszí. Na, bebizonyítom a mélyenalvó típusom bizonyosságát.

FEDOR Eposzi jelző pipa.

EMÍLIA Csókok!

FEDOR Az Oktogonon dolgozok az éjjelnappaliban.

EMÍLIA Na.

FEDOR Na.

Emília elmegy, majd Fedor elteszi a macit.

III.

Imre és Emília ül az asztalnál, macit hajtogatnak papírból.

IMRE Az úgy nem lesz jó, ferdén, aztán jobbra át—

EMÍLIA Nekem ehhez nincs kedvem!

IMRE Gyere, egy kicsit csak. Múltkor jól ment, le alá—

EMÍLIA Nincs kedvem. Mindjárt itt a Mikulás.

IMRE Igen, éppen ezért—

EMÍLIA Nem akarom.

IMRE Legalább a fülét?

EMÍLIA Jó.

Zsuzsanna felteszi Emíliára a pántot.

EMÍLIA Nem szeretem!

ZSUZSANNA Nézd, most így ferdén—

EMÍLIA Nem!

IMRE Anyának sokat jelentene—

EMÍLIA Így szép!

TIBOR Na ki volt jó gyerek az idén? Dicsértessék a ház népének!

Csönd.

ZSUZSANNA *Menj a Mikuláshoz, Emikém, mondd el a verset.*

Csönd.

ZSUZSANNA *Na, gyere. Dsida Jenő, Itt van a szép karácsony—*

EMÍLIA *Itt van a szép, víg karácsony—*

Csönd.

IMRE és ZSUZSANNA *Élünk dión, friss kalácson:*

EMÍLIA *Mennyi finom csemege!*

TIBOR *(besegít) Kicsi szíved remeg-e? Nagyon szép!*

ZSUZSANNA *Nincs még vége, pillanat!*

EMÍLIA *Karácsonyfa minden ága csillog-villog: csupa drága—*

ZSUZSANNA *Szép mennyei üzenet—*

EMÍLIA *(suttogva) Anya, a Mikulás az a—*

IMRE *Nagyon jó, Emike. A Mikulás átadja az ajándékot?*

TIBOR *Lássuk, gondoljunk vissza, hogy viselkedett ebben az évben ez a kislány?*

EMÍLIA *A Mikulás nem tudja az összes gyerek nevét?*

TIBOR *Emília hogy viselkedett ebben az évben.*

EMÍLIA *És a szomszéd kisfiúnak mi a neve?*

TIBOR *Peti.*

EMÍLIA *Nem, de a másiknak meg de—*

IMRE *Kifáradt a Mikulás mostanra. Nagyon jól viselkedett az Emike, és akkor át is adja a Mikulás az ajándékot.*

TIBOR *Az áldott édesanya szerint—*

ZSUZSANNA *Igen, igen. Nagyon jó kislány volt az Emília.*

TIBOR *No, jól van akkor, tessék.*

EMÍLIA *(szaladgálva) Úristen! A rózsaszín kismotor! Úristen! Köszönöm!*

ZSUZSANNA *A rózsaszín kismotor. Ül rá!*

EMÍLIA *Köszönöm, Mikulás, köszönöm!*

TIBOR *Mert nagyon jó—*

ZSUZSANNA *Gyere, próbáljuk ki!*

Zsuzsanna és Emília elmegy.

IMRE *Mi az isten, Tibi?*

TIBOR *Hát de a végén azt mondta, Mikulás.*

IMRE *És hol a szakáll? Nem tellett egy szakállra? Meg mi az, hogy dicsértessék a ház népének?*

TIBOR *Nem jött meg a fizetés. Meg na, a Mikulás az a Szent Miklós, gondoltam—*

IMRE *Mintha nem lenne gyereked, komolyan.*

TIBOR *De elhitte.*

IMRE *Összeavartad. Azt fogja hinni, hogy nem létezik a Mikulás.*

TIBOR *Reálisan nézve—*

IMRE *Négy éves! Érted, ha most kiderül neki már, hogy nincs, akkor mi marad? Ha nincs a mese, akkor mi marad neki?*

ZSUZSANNA *Tibi, hol a szakáll?*

IMRE *Nem tellett rá.*

TIBOR *De nagyon örült!*

ZSUZSANNA *Felismert, láttam!*

IMRE *Jön, menj el, gyorsan.*

TIBOR *Csak jót—*

IMRE *Kösz!*

Tibor elmegy.

EMÍLIA *Felismertétek ti is?*

IMRE *Igen.*

EMÍLIA *Akkor ezt nem mondhatjuk el senkinek.*

ZSUZSANNA *Nem ám.*

EMÍLIA *Apa, te tudtad végig.*

IMRE *Tudtam.*

ZSUZSANNA *De senkinek se szabad elmondani. Az oviban ez titok.*

EMÍLIA *De a Fanninak elmondhatom?*

IMRE *Nem, senki se tudhatja. Majd, rájönnek—*

EMÍLIA *De nem fognak, ők nem ismerik!*

ZSUZSANNA *Előbb-utóbb majd rájönnek.*

EMÍLIA *Nem fognak. Úristen! Ismerem a Mikulást! Tudom a titkát!*

ZSUZSANNA *Igen?*

EMÍLIA *De ti láttátok. Azt mondtad felismerted.*

IMRE *Kit?*

EMÍLIA *Jaj apa, hát a Tibi a Mikulás. Akkor a gyárban te mit csinálsz?*

IMRE *Én—*

EMÍLIA *Apa, elmondhatod! Értem, hogy a manóknak nem hosszú a fülük. Látom.*

IMRE *Kislányom, én ott hegesztéshez tervezek gépeket.*

EMÍLIA *Akkor most nem mondhatod el? Vagy ez a kód?*

ZSUZSANNA *Apa és a Tibi együtt dolgozik, vagy apa és a Mikulás. Egész évben—*

IMRE *Egész évben hegesztésekhez tervezünk nagy gépeket.*

EMÍLIA *Jó, értem. Érték mindent! Megírom neki a levelet, átadod neki a gyárban?*

ZSUZSANNA *Át!*

EMÍLIA *Köszönöm, apa!*

Emília elmegy.

ZSUZSANNA *Neked hajtogattam egy elefántot.*

IMRE *Miért nem hagytad?*

ZSUZSANNA *Nekem semmit nem hozott a Mikulás?*

IMRE *Jobb, ha tudja.*

ZSUZSANNA *És akkor mi marad neki? Ez a szar, ami van? Még egy kicsit legalább—*

IMRE *Nem hazudunk neki. Ezt mondtuk.*

ZSUZSANNA *De ő megfejtette. Így, a maga nyelvén.*

IMRE *Olyan dolgokban fog hinni, amik nincsenek.*

ZSUZSANNA *Legalább még egy kicsit, igen.*

IMRE *Nem hiszem el, hogy nem tudott felvenni egy szakállat!*

ZSUZSANNA *Tetszik az elefánt?*

IMRE *Igen, és itt a párja, tessék.*

ZSUZSANNA *Köszönöm. Úristen, maci! Ez nehéz papírból. Köszönöm!*

IMRE *Boldog karácsonyt!*

ZSUZSANNA *És csak rajta van a fejpánt is. Olyan csinos benne, kis nő!*

IV.

EMÍLIA A lépcső tetején, ahol a kurvák állnak, várják a kuncsaftokat. Mi meg ott, mellettük. Hiába mondtam, hogy de az ott a Varázsló kertje, gyilkos tekintettel rámnézett, és kész. El volt döntve, megyünk hazafelé. Elég igényes volt, ahogy letántorogtunk a lépcsőről, és ünnepélyesen megfogadtuk, hogy soha többet nem iszunk vodkát. És tényleg. Kérdezitek? Inkább nem, köszönöm szépen.

TÖMEG Koccintsunk!

EMÍLIA Azt a kurva, bocsánat, kicsit kiment.

TÖMEG Semmi baj, hol tartunk? Ez az ötödik? Nekem nyolc.

EMÍLIA Hét. De én—

TÖMEG Jól bírod! Ágoston, mi a fasz asztal alá fog inni a barátnőd!

ÁGOSTON Cigizünk?

Kimennek rágyújtani.

EMÍLIA Fontos, hogy meglegyenek a nagy barátaid neked is.

ÁGOSTON Ja, hát meglesznek biztos, csak lehet nem itt.

EMÍLIA Kell egy kis idő, hogy elengedd magad, de neked—

ÁGOSTON Hogy engedjem el magam, ha itt vagy?

EMÍLIA Mi?

ÁGOSTON Hát előtted nem fogok érted itt teljesen készen lenni, meg—

EMÍLIA Ez soha nem volt gond.

ÁGOSTON Mert otthon más volt.

EMÍLIA Otthon, a te barátaid közt?

ÁGOSTON Tehetek róla, hogy neked nem voltak?

EMÍLIA Ez nem igaz. Voltak. Csak te nem érezted jól magad velük.

ÁGOSTON Mert melletted nem lehet szót kapni.

EMÍLIA Mi?

ÁGOSTON Sajnálom.

EMÍLIA Nem, most fejezd már be akkor.

ÁGOSTON Nem.

EMÍLIA Fejezd be!

ÁGOSTON Mindig olyan kibaszott sokat beszélsz, meg viccelődsz, meg nevensz, meg faszom tudja. Most is, na, hát érted, erőlteted, hogy mondjam, jó. Akkor legközelebb, nem tudom, ne beszélj ennyit. Vagy valami.

Csend.

ÁGOSTON Most meg, érted, hallgatsz. Sajnálom, de így, na, ezt érzem.

EMÍLIA Jó. Akkor én most elmegyek.

ÁGOSTON De ne, hát nem ezért mondtam, csak—

EMÍLIA Csak ne beszéljek annyit?

ÁGOSTON Hát most ha így mondod—

EMÍLIA Így kérted!

ÁGOSTON Csak elkapott az agyfasz, sajnálom—

EMÍLIA Nem, elmegyek, szerezzél barátokat, én majd nem árnyékollak—

ÁGOSTON De ha egyedül megyek vissza akkor érted senki nem figyel majd rám.

EMÍLIA Mondd, hogy szarul lettem, és hazamentem.

ÁGOSTON És akkor hagytalak egyedül hazamenni úgy, hogy szarul vagy?

EMÍLIA Nem, állj kint még egy kicsit, mondjuk egy húsz percet, és mondd, hogy hazakísértél, csak taxival, mert annyira kész voltam.

ÁGOSTON Jó.

EMÍLIA És akkor érzik majd azt is, hogy neked annyira fontosak ők, hogy taxiztál, és mindenképpen jegyezd meg azt is, hogy milyen drága volt a taxi, hogy ne gondolják azt, hogy jó sok pénzed van, hanem áldozatot hoztál értük.

ÁGOSTON Jó.

EMÍLIA Elmentem.

Emília a telefonját keresi. Nem találja, turkál. Kiszórja az egész táskát a betonra. Felkapja a telefont, hív. Leteszi, majd gépel. Kitörli, megint hív. Vár, majd megint hív. Gépel. Nem törli ki, de nem is küldi el.

FEDOR Szar volt?

EMÍLIA Vége van mára?

FEDOR Rossz társasággal voltál.

EMÍLIA Lehet.

FEDOR Írok a váltásnak, hogy jöjjön előbb, mert szarul vagyok.

EMÍLIA Nem kell, csak beugrottam.

FEDOR De tényleg szarul vagyok.

EMÍLIA Miattam nem kell.

FEDOR Nem, tényleg. Utálok itt dolgozni. Szia, hallod, tudnál előbb jönni, ja, nem tudom mi van, anyám is mondta, ja, hogy van valami vírus, szét fostam a aha, nem, kitakarítottam, de gyere légy szí, mert lehet, aha, jó akkor egy tíz perc, addig kitehetem a rögtön jövőköt? Jaj hallod nagyon köszi, tiszta szar helyzet, csak nem akarom. Aha, köszi. Na menjünk.

Csönd.

EMÍLIA Mész vissza a koliba?

FEDOR Nem, de te sem.

EMÍLIA Nem, még este találkozóm van.

FEDOR Találkozód? Komoly típus vagy, Emili?

EMÍLIA Komoly ember vagyok.

FEDOR Tehát találkozód.

EMÍLIA Egy baráttal csak.

FEDOR Merre menjünk? Nem ismered a várost. Mi az izgalmas? Ha nem ismered a várost. Menjünk jobbra.

EMÍLIA Aztán balra és jobbra?

FEDOR Nem, aztán kétszer balra, egyszer jobbra, majd megint jobbra kétszer.

EMÍLIA Pontos úti cél.

FEDOR Fontos, hogy mindig tisztán láttassam a dolgokat. Ezt tanultam ma.

EMÍLIA Te tulajdonképpen hova valósi vagy?

FEDOR Micsoda személyeskedések! Pest.

EMÍLIA De miért nem laksz otthon?

FEDOR A függetlenedés a kulcsszó.

EMÍLIA Dobban a szívem. A Hősök terére jöttünk?

FEDOR Micsoda? A Hősök terére? Teljes véletlen. De ha már ugye, akkor nézzük meg a lovakat, nem?

EMÍLIA Én ide nem tudok felmászni. Ez teljesen biztos.

Fedor felmászik, és nyújtja a kezét. Rezeg Emília telefonja. Amíg beszélnek lehalkítja a telefonját.

EMÍLIA Nem tudsz felhívni—Haló, szia.

ZSUZSANNA Hatszor hívtalak.

EMÍLIA Nem láttam, bocsánat.

ZSUZSANNA Megijedtem, hogy ilyenkor hívsz, baj van?

EMÍLIA Nem, semmi baj, csak nem tudtam aludni. Minden rendben. Dehogy, csak, igen kijöttem, aha a kőli elé, hát na. Nincs, vagyis van, igen, de kolis barátom, ő sem tudja. Na, megyek, mert na. Oké. Én is, nekem is, én is, szia! Szép álmokat. Rózsásakat, bajszosakat is, igen. Szia!

FEDOR Hát nem tudom, húzzak fel egy ekkora hantást?

EMÍLIA Magyarázkodnom kellene?

FEDOR Illenék.

EMÍLIA Csak nem akartam megijeszteni.

FEDOR Azért mert?

EMÍLIA Mert nem szereti, ha egyedül mászkálok éjszaka.

FEDOR Nem vagy egyedül.

EMÍLIA Nem ismer, és nem akartam most belemenni.

FEDOR Tehát, akkor akarsz rólam mesélni majd, amikor nem hallom.

EMÍLIA Nem.

FEDOR Hú, akkor amikor senki se hallja?

EMÍLIA Nem.

FEDOR De fogsz rólam mesélni?

EMÍLIA Nem.

FEDOR Akkor nem húzlak fel.

EMÍLIA Akkor ne.

Csend. Nézik egymást.

EMÍLIA Jó, fogok, na.

FEDOR És mi lesz az eposzi jelzőm?

EMÍLIA Semmi. Ne gondold, nem fogok, csak ha már itt vagyok, nagyon kíváncsi voltam.

FEDOR Akkor lelöklek.

EMÍLIA Bűncselekmény, ha megsérülök, márpedig megsérülök feljelentelek.

FEDOR Vagy eltussolom, letagadom, és ha nem jön be, akkor érzelmileg manipulálom a bíróságot a teljes szívfájdalmamra hivatkozva, mert megbántottál.

EMÍLIA Megbántottalak?

FEDOR Písz, pisze, ne vesszünk össze. Ezt anyukám átköltötte. Anyukám így kért tőlem bocsánatot. Anyukám nem egy költő.

EMÍLIA Ez szép.

FEDOR Na, de ez, nézd csak, mindnek megvannak a heréi, egytől egyig mindnek.

EMÍLIA Na nem egy méretes lófasz, de azért kimunkált.

FEDOR Szerintem szép. Mármint komolyan, most nézd meg. Fontos, nekem ez tetszik. Hogy itt, a nagymagyarok között, ha ugye kvázi titkosan is, de a helyükön ott vannak a míves nagymagyar lófaszok is.

EMÍLIA Egészség!

Emília a boros papírzacskóból macit hajtogat.

FEDOR És itt van az origami-mester. Miért mindig maci?

EMÍLIA Apukám tanította. Csak macit tudok.

Csend.

EMÍLIA Nem volt sok időnk együtt, dolgozott mindig. Meg szerintem nem is tudott velem mit kezdeni. Azért akart kislányt, hogy fonhassa a haját. De nem tud a mai napig fenni.

Csend.

EMÍLIA Ő az egyik legjobb barátom.

FEDOR Ki a másik?

EMÍLIA Anyukám.

FEDOR Megcsókolhatlak?

Csend.

FEDOR Miért nem?

EMÍLIA Barátom van.

FEDOR Mi történt?

EMÍLIA Összekaptunk.

FEDOR És rögtön hozzám siettél?

EMÍLIA Nem.

Csend.

FEDOR Anyukádat hívtad?

EMÍLIA Igen. Aztán az Andit. Csak—

FEDOR Hát igen, Andi ilyen, nem veszi fel.

EMÍLIA Régóta ismered?

FEDOR Lefeküdtünk. Párszor.

Csend.

FEDOR Most azt ne mond, hogy rosszul esik.

EMÍLIA Miért esne?

FEDOR Barátod van.

EMÍLIA Igen.

FEDOR Engem nem zavar.

EMÍLIA De engem igen.

Csend.

EMÍLIA Szerelmes voltál?

FEDOR Igen.

EMÍLIA Miért nem jöttetek össze?

FEDOR Azért mentem először arra az eldugott pontra, mert anyám, amikor költöztem iszonyat ideges volt, mert apám bebaszott, mire felvittünk minden cuccot, és kurva hangosan veszekedtek a bejárat előtt. Apám arra hivatkozott, hogy a hiánnyal majd nem tud mit kezdeni.

EMÍLIA Volt kifogása.

FEDOR Éppen arra a napra igen.

EMÍLIA Na de várj, most képzeld el, mi lett volna, ha elsírja magát, így legalább te lehetsz az alkoholista apa fia, menő imázs, kicsit rokkant, de lehet szexepil.

FEDOR És akkor mondjuk, elsírja magát, és ráborul anyámra—

EMÍLIA Egyszerűen kapaszkodik a ruhájába—

FEDOR Üvöltve sír, hogy nem bírja elviselni, hogy elköltözik a kislánya, egyszerűen képtelenség—

EMÍLIA Annyira szeret, hogy élete végéig ott akar lenni veled—

FEDOR Mindenhol!

EMÍLIA És akkor kijön a portás, mert hogy fennforgás van, ezzel valamit kezdeni kell—

FEDOR És akkor meghallgatja apámat, és teljesen azonosul vele—

EMÍLIA És együtt ülnek a lépcsőkön, egymásra dőlnek, zokognak—

FEDOR Megcsókollak.

EMÍLIA Nem.

FEDOR Nem. De mondjuk, esetlegesen ha igen, akkor az először hirtelen történne, magamhoz húzlak, megsimítom a nyakad, és megcsókollak.

Csend.

FEDOR És akkor te nem csókolsz vissza rögtön, hanem érzem, ahogy nagyon mélyen beszívod a levegőt. Nem mered kinyitni a szemed, de nem akarsz elhúzódni.

Csend.

EMÍLIA És akkor megint megcsókolsz puhán, egyik kezed lassan rácsúszik a derekamra, én pedig átölellek, és beletúrok a hajadba.

Csend.

FEDOR A tarkómnál?

EMÍLIA A tarkódnál.

FEDOR Hú. Azt nagyon szeretném. És akkor a nyakad kezdem csókolni, te hátrahajtod a fejed—

EMÍLIA És leveszem a pólód—

FEDOR Emili—

EMÍLIA De én csiklandós vagyok, szóval már a nyakrésznél elveszítetted, mert vihognék, szóval—

FEDOR Ja, meg hideg is van, szóval nem valószínű ez a pólós biznisz se—

Csend.

FEDOR Menjünk haza. Nekem adod a macit?

EMÍLIA Igen.

V.

GIZELLA *Őrült szél van hallod. De a Viktornak fel se tűnt.*

IMRE *Találatok helyet?*

TIBOR *Nem kellett—*

GIZELLA *A hófűvás beszarás olyan kegyetlen, de mi gyalog jöttünk.*

TIBOR *Gizike, kiszámoltuk, hogy mennyi van a hónapra.*

GIZELLA *Kiceruzázta. Még jó, hogy ilyen tudatosan élünk.*

TIBOR *De itt lakunk két utcára, most nem értem—*

ZSUZSANNA *Pizza?*

GIZELLA *Hoztam lapot, meg oregánót.*

IMRE *Én sajtot vettem, meg szószot.*

TIBOR *Na, akkor ez ilyen vega pizza lesz.*

GIZELLA *Nincs sonka?*

ZSUZSANNA *Bort? A sulis portása csinálja. Fiúk, reszeltek sajtot?*

Elmegy az áram. Gyereksírás.

GIZELLA *Zsuzsikám, nem találok az öngyújtót. Nagyon sajnálom, nem bírja, szerintem megérzi—*

EMÍLIA *Anyu?*

TIBOR *A gyufa illata a pizza helyett.*

ZSUZSANNA *Mi a baj, na? Ég a gyertya—*

GIZELLA *Szerintem éhes.*

TIBOR *Bekakiltál? Nem.*

IMRE *Életedben nem örültél volna ennyire még csecsemő szarnak, mi?*

ZSUZSANNA *Imre—*

EMÍLIA *Fél.*

ZSUZSANNA *Éhes, nem?*

GIZELLA *Igen, csak nem tudom hol felforralni a tejet—*

IMRE *Na azt mondja: Egyszer volt egy szegény ember, akinek a világon semmi egyebe nem volt, csak egy szürke lova. Azzal kereste a mindennapi kenyerét, hogy eljárt a szürke lovával örölni; éjjel-nappal mindig örölt rajta. A szürke ló nagyon megunta ezt a dolgot, látta, hogy a más ember lova mindig a párjával öröl, neki meg magának kellett—*

Szirénázás.

TIBOR *Menjünk le.*

IMRE *Hozom a sajtot.*

EMÍLIA *Megyünk le?*

ZSUZSANNA *Igen ám.*

EMÍLIA *És akkor táncolhatunk?*

ZSUZSANNA *Bizony, bizony, gyere, gyorsabban kicsit—*

EMÍLIA *Mondta a Fanni, hogy ők mindig lemennek, amikor a riadó megszólal, és akkor az anyukájával szoktak táncolni. Szerintem csak kitalálta, de—*

ZSUZSANNA *Táncolunk majd, gyere, gyere felveszlek.*

Lemennek a tömbház pincéjébe, sok ember tömörült már össze.

IMRE *Igen? Ez gáz? Köszönjük. Zsuzsikám, felforralhatjuk itt a tejet.*

ZSUZSANNA *Nagyon köszönöm!*

GIZELLA *Lehoztam a bort. Körbekínálom, jó?*

ZSUZSANNA *Persze, vidd csak. Itt a pizzát is megsüthetnénk, felszaladok a tésztaért.*

TIBOR *Hagyjad most, lehozta az Imre a sajtot.*

ZSUZSANNA *Figyelj a kislányra.*

EMÍLIA *Éhes vagyok.*

TIBOR *Sajtot?*

EMÍLIA Édeset.

TIBOR Na, akkor cukros kenyér?

EMÍLIA Cukros kenyeret, igen!

IMRE Recseg ropog ez a lejátszó— Zsuzsikám ne menjél, kérlek szépen.

Közben a gyerekekkel Gizella takarókból bunkert épít.

EMÍLIA Apu, mehetek velük?

TIBOR Magyar mulató az összes. Nincs valami—Na, mit gondolsz?

EMÍLIA Apu!

GIZELLA Csak a szépre emlékezem, Diri-dari-dáridó, Sárga csikóm—

IMRE Valami Pink Floyd, örülne a Zsuzsi—Hol vannak a jók?

EMÍLIA Apu!

IMRE Hol van anya?

EMÍLIA Felszaladt a tésztaért. Mehetek—

IMRE Felment?

GIZELLA Ugyan, Imre, nem dobják, csak a gyárakra, meg a hidakra—

Imre kiszalad a pincéből. A lift nem dolgozik – elment az áram, rohan fel a hatodikra. Zsuzsanna jön le.

IMRE Mi a faszt csinálsz?

ZSUZSANNA Meg is van a tészta. Megvan minden.

IMRE Felmentél a bombázás alatt a hatodikra.

ZSUZSANNA Megromlott volna.

IMRE Kit érdekel?

ZSUZSANNA Csak a gyárakra, meg a hidakra dobják.

IMRE *Mit csinálunk az Emivel ha—*

ZSUZSANNA *Így meg éhen haltunk volna.*

IMRE *Megette a fene az egész szart, ha egy pizzatésztán múlik.*

ZSUZSANNA *Mit kezdenél az Emivel?*

TIBOR *Mit csináltok? Azonnal gyertek lefelé. Itt diskuráltok! Gyeriünk!*

Visszamennek a pincébe.

IMRE *Na, ki szavaz a Diri-dari-dáridóra?*

TIBOR *Különféle feldolgozások a hatvanas évek magyar slágereire!*

GIZELLA *Egy, kettő, nyolc, tíz. Tíz szavazat!*

IMRE *Csak a szépre emlékezem, huszas évek chansonjai, mai—*

TIBOR *Egy letűnt kor szelleme köszön vissza, majd nyolcvan év távlatába tekint—*

GIZELLA *Két szavazat.*

IMRE *És akkor a Sárga csikóm.*

TIBOR *A katonadaloktól az Eddáig minden feldolgozás van ezen.*

GIZELLA *Tizenegy. Éppen csak, de nyert.*

Egyre hangosodik a sziréna. Közösen énekel az egész pince. Közben készítik a pizzát. A szirénázás leáll.

GIZELLA *Megyünk, Zsuzsikám, késő van már. Végre elaludt a Viktor. Sziasztok!*

IMRE *Így ülünk majd, esszük a pizzát, és ezen fogunk röhögni.*

ZSUZSANNA *Ma már nem lesz több sziréna, Emi megsétáltatjuk a rózsaszín kismotort? Meg akkor már elmegyünk az éjszakai piacra is. A Csirkés Endre hitelbe is adja.*

IMRE *Sétálgatni kell veled, hogy elaludj, mi?*

TÖMEG *Gotov je! Gotov je! Gotov je!*

ZSUZSANNA *Gotov je! Elég volt!*

IMRE *Emi, gyere csak ide!*

ZSUZSANNA *Gotov je! Mondjon le!*

IMRE *Mi a tüntetés miatt jöttünk? Induljunk már!*

ZSUZSANNA *Nem tudtam, hogy lesz.*

IMRE *Mindig van. Menjünk!*

ZSUZSANNA *Megkapom az elsősöket.*

IMRE *Nagyon jó.*

ZSUZSANNA *Emelnek is majd.*

Szirénázás.

ZSUZSANNA *Jézusom. Hova menjünk? Emi, gyere ide azonnal!*

IMRE *Menjünk csak befelé, oda a tető alá.*

ZSUZSANNA *Mindenki oda megy!*

IMRE *Gyerekekkel vagyunk! Hahó! Gyerekekkel vagyunk!*

ZSUZSANNA *Én ezt nem akarom. Ebben felnevelni nem lehet, Imre.*

IMRE *Kérem, asszonyom, nem fogunk beférni hárman!*

ZSUZSANNA *Menjen már arrébb!*

EMÍLIA *Anyu!*

IMRE *Attól, hogy kiabálsz—*

ZSUZSANNA *Mindenki elmegy, nincs gyerek. Nem fogok tudni kezdeni, emelés nem lesz.*

IMRE *Majd vállalok több különórát.*

ZSUZSANNA *De kiknek? Mondom nincs gyerek! Ami meg van, hát azt nem buktatják, hát megszűnnek az osztályok. Mindenkit átengednek.*

IMRE *A Laci nem fogja.*

ZSUZSANNA *Hát átengedi, kap pénzt.*

IMRE *Mi?*

ZSUZSANNA *Ja. Járnak be a szülők. Csusszannak a pénzek.*

IMRE *A Laci nem ilyen.*

ZSUZSANNA *Most mindenki ilyen.*

Szirénázás megáll.

ZSUZSANNA *Legközelebb engedje be a gyereket, azt ajánlom. Gyere, Emi! Ne menj olyan messzire! Hallod?*

Csend.

IMRE *De nem fogadja el.*

ZSUZSANNA *Naponta három különóra.*

IMRE *Egyért annyit kapok, mint te egy hónapban.*

ZSUZSANNA *Hát baszdmeg.*

IMRE *Álljak be betegápolónak?*

ZSUZSANNA *Az Ernőék is ezt csinálják. Csak úgy gyűjtik a házakat a halott öregasszonyok után.*

IMRE *Zsuzsi!*

ZSUZSANNA *Kettő már meghalt, most ápolják a harmadikat, komolyan, és ezeknek nincs senkije, és akkor megkapják a házat. Bútorokkal, dugipénzekkel.*

IMRE *Ugyan!*

ZSUZSANNA *De, dugdossák az öregek! Hát én is! Mindenki!*

IMRE *Belépjek?*

ZSUZSANNA *Ne.*

IMRE *A Józsi belépett.*

ZSUZSANNA *Egészségére.*

IMRE *Főmérnök lett.*

ZSUZSANNA *Ő?*

IMRE *Ő.*

ZSUZSANNA *De akkor se.*

IMRE *Többet fog keresni.*

ZSUZSANNA *Mennyivel?*

Szirénázás.

IMRE *Gyerünk oda be.*

ZSUZSANNA *Hogyha a háromszorosát keresi, de még az is semmi. Az is szar.*

IMRE *Zsuzsi, gyerünk oda be, gyere!*

EMÍLIA *Kapj el!*

IMRE *Megvagy! Gyere már!*

ZSUZSANNA *Bemegyek holnap, és felmondok.*

EMÍLIA *De tegyél le, tudok menni!*

IMRE *Gyere, hallod?*

ZSUZSANNA *Felveszem a lila pulóvert meg a bőr cipőt a farmerkabáttal és felmondok.*

IMRE *Zsuzsi, gyere már ide, sír a kislány is!*

EMÍLIA *Nem is sírok!*

ZSUZSANNA *Úgyse dobják, csak a hidakra meg a gyárakra.*

IMRE *Sose tudod.*

ZSUZSANNA *Na, hát minek dobnák a házak közé?*

VI.

ANDREA Öt percünk van elkészülni. Lyukas a pulcsi amúgy. Esetleg elkérhetem azt a hosszú nadrágodat?

EMÍLIA Persze! Csak most ez—

ANDREA Vastag harisnyád van?

EMÍLIA Anya lila pulcsija—

ANDREA Zoknit is húzz!

EMÍLIA Kilyukadt anya lila pulcsija.

ANDREA Na, add, megvarrom gyorsan! Te, a Fedorral ti összebarátkoztatok?

EMÍLIA Hát, kicsit.

ANDREA Ha már telefonáltok.

EMÍLIA Mindig felhív valami szarral.

ANDREA Telefonál?

EMÍLIA Szokott.

ANDREA Érdekes.

Csend.

ANDREA Akkor jön az Ágoston?

EMÍLIA Nem.

ANDREA Tetszik?

EMÍLIA Mi?

ANDREA A Fedor.

EMÍLIA Nem.

ANDREA Pedig eléggé—

EMÍLIA Figyelek, csak negyed van.

ANDREA Ó Jézus!

EMÍLIA Gyere, gyere, fogd a kezem.

ANDREA Tud vonzó lenni.

Felszállnak a buszra, nincs hely. Hangszóróból szól az Edda. Egy anyuka ül mellettük, két alvó gyerekekkel a karján.

ANDREA Nem hívod fel?

EMÍLIA Veszek pizzát.

FEDOR Hol az Emili?

ANDREA Mi ez?

FEDOR Teljesen átvették az irányítást. Az elején egy fickóval beszélgettünk csak, látod? Vele na. És akkor elmondott egy beszédet itt, pár embernek.

ANDREA De mindenki teljesen részeg!

FEDOR Megihlette a nem beszélni kellene, hanem csinálni valamit mondata.

ANDREA Kinek?

FEDOR Hát az Emilinek.

EMÍLIA Margarita. Jó lesz?

FEDOR Erre nincs idő.

EMÍLIA Félsz?

FEDOR Te?

EMÍLIA Nem.

ANDREA Én meg igen, ez egy bődület faszság. Eljöttem hazarángatni.

FEDOR Ne menjünk az első sorig, Emili!

EMÍLIA Nem hallom a beszédet!

FEDOR Ne olyan gyorsan, nem—

EMÍLIA Fogd meg a kezem!

FEDOR Nem hallok semmit! Andi hol vagy?

EMÍLIA Azt mondja, ebben az országban élni nem lehet, tiszta szar!

FEDOR Csinos vagy.

EMÍLIA Nem hallak! Mi?

FEDOR Szép a sapkád.

EMÍLIA Köszönöm. Andi?

FEDOR Felmennek a székházig.

EMÍLIA Anyu, hallasz?

ZSUZSANNA Nagyon szakadsz, bejutottak!

EMÍLIA Hova?

ZSUZSANNA Hol vagy?

EMÍLIA Itt vagyunk a fürdő előtt!

ZSUZSANNA Nagyon nagy a hangzavar!

EMÍLIA Anya?

ZSUZSANNA Itthon bejutottak a parlamentbe! Tíz ember betörte az ajtaját! Nagyon sok a rendőr!

EMÍLIA Bejutottak?

ZSUZSANNA Hol vagytok?

EMÍLIA A fürdő előtt már lassan.

ZSUZSANNA Ott nem a parlamentnél szokás ácsorogni?

EMÍLIA Mondtam a Fedornak, hogy ha változást akarnak, akkor ne csak beszéljenek róla, hanem csináljanak valamit. A parlamenttől indultak, de ott nem volt semmi. Megyünk fel a székházhoz!

ZSUZSANNA Menj haza, kislányom, kérlek!

EMÍLIA Nem! Ti se mentetek haza, és sikerült!

ZSUZSANNA Az nem azért sikerült, mert mi kint álltunk. Nem lehetett megmaradni. Menj haza!

EMÍLIA Nem hallak, anya!

FEDOR Gyere, siessünk át az úton!

ZSUZSANNA Emikém, menjél haza!

EMÍLIA Vigyázok!

FEDOR Gyere, Emili!

EMÍLIA Szia!

ZSUZSANNA Emília, azt mondtam—

Kiütik a kezéből a telefont.

EMÍLIA A kurva életbe!

FEDOR Fogod a kezem?

EMÍLIA Nem. Nincs meg a telefonom.

FEDOR Fogd meg a kezem.

EMÍLIA Fogom.

FEDOR Megfagyok basszameg.

EMÍLIA Ki nem ugrál hülye náci, hej, hej!

Fedor felmászik az egyik lámpára.

FEDOR Figyeljete! Egy kis figyelmet kérek! Nézzetek körbe, az ország, amiben élünk, haldoklik! A fiatalság inkább kivándorol, és vissza se néz. Ellehehetetnítik a felsőoktatást, és anyagilag zsarolnak minket! A szólásszabadság egy nemlétező iparág. Kérdem én, meddig akarjuk ezt nézni? Nézzetek csak körbe, nézzetek! Ott integetnek nekünk a turisták, miközben a forróvízben ülnek, és fotóznak. Nem nézni kell, hanem csinálni! Gyertek le, gyertek le és menjünk együtt. Nem bírom, nem akarom végignézni, hogy egy következő barátom is elhagyja ezt az országot, mert olyan emberek vezetik, akik zsarnokok, diktátorok. Ez ma egy gyásznapi. De nem hallgatni kell, nem. Gyerünk a székházhoz!

EMÍLIA Az egyik fickó molotov-koktél akar csinálni!

FEDOR Barátom, barátom, hahó, nem ez a jó út, figyelj ide—

ÁGOSTON Mi a fasz ez, Emília?

EMÍLIA Ágoston, szia, hogy kerülsz te—

ÁGOSTON Hívtam az Andit, hogy hol vagy. Teljesen kiborult, hogy mi ez a faszág, itt van ő is. Andi? Andi! Aztán hívott anyukád, kurvára aggódik. Egy órája bolyongok a környéken, hogy hol a picsában vagy. Mi a fasz volt ez a beszéd? Ezek a buzdító általánosságok borzalmasak. Itt olyan kibaszás lesz, mint a fene. Mindjárt megjönnek a rendőrök. Ki ez a faszi egyáltalán? Itt állsz egyedül, minek jöttél—

EMÍLIA Ő a Fedor.

FEDOR Szia.

ANDREA Jézusom, de aggódtam! Emília, most megfogom a kezéd, aztán ne engedd el.

ÁGOSTON Ágoston, szia. Hergeled a tömeget, de minek? Mi ez?

EMÍLIA Andi, erre semmi szükség—

FEDOR Elmegyünk a székházhoz, és tárgyalunk.

ÁGOSTON Este tízkor tárgyaltok majd a székháznál. Ez egy vicc, baszdmeg. Emília, menjünk haza, gyere, elkísérlek.

EMÍLIA Nem, Ágoston, én maradok, te menjél nyugodtan.

ANDREA Gyere haza, ez itt nonszensz.

ÁGOSTON Mi a fasz van veled most egyáltalán? Gyere, még nincs baj—

FEDOR Oké. Neharagudj, de te a barátja vagy?

ÁGOSTON Igen.

FEDOR És miért parancsolgatsz neki?

EMÍLIA Ágoston figyelj, menjél haza nyugodtan, én megvagyok, oké?

ÁGOSTON Biztos, hogy nem—

FEDOR Jó, induljunk el, emberek! Hahó! Gyertek utánam, egyenesen a székházhoz!

ÁGOSTON Ebben semmi logika nincs, ez egy kibaszott nagy balfaszság!

ANDREA Én hazamegyek, bedurvul, észre sem veszed.

EMÍLIA Én most azt érzem, hogy ez a jó.

ANDREA Elkapott a hév, de semmi nem lesz ebből, csak—

EMÍLIA Ne aggódj, hidd el, hogy tudom—

ANDREA Jó. De hívlak egy óra múlva—

EMÍLIA Kiütötték a kezemből a telefonom.

ANDREA Na jó, figyelj, én nagyon nem bírom a tömeget—

EMÍLIA Kimenjek veled?

ANDREA Neked ez fontos. Menjünk be.

ÁGOSTON Most leléphetünk, kérlek, gyere!

EMÍLIA Menjél nyugodtan, tényleg. Fedor, nem jutunk el, nem mozdul senki.

FEDOR Nem? Akkor ezzel főzünk. Nem tudunk minden csatát ma megvívni, rendben, értem. De lássanak minket! Gyerünk, fel a hídra, és ülünk a sínekre!

ANDREA Fedor, gőzöd sincs mit csinálsz. Elkapott valami agyfasz—

FEDOR Agyfasz? Pontosan tudod, hogy ez nem agyfasz.

ANDREA Mutatni akarod neki, hogy—

EMÍLIA Hajnalig nem kelünk fel! Mondjon le!

ÁGOSTON Ül az ölembe, felfázol!

EMÍLIA Ágoston, hagyjál már békén!

TÖMEG Ott repül egy narancs! Molotov koktélt próbál csinálni a balfasz!

ÁGOSTON Ha már behúzol minden ilyen faszságba, legalább hallgass rám!

TÖMEG Nézd, igazoltatják! Itt vannak a rendőrök, basszameg! Bezárják a kört!

EMÍLIA Nem! Én nem kértem, hogy gyere. Nem tehetek róla, hogy ennyire nem találod fel magad itt!

TÖMEG Nem lehet kimenni! Se ki, se be! Mi a fasz?

ÁGOSTON Ez egy sehova se tartó instant faszság.

TÖMEG Kicsavarták a kezéből a telefonját! Mert felvette a rendőrt! Jogsértés!

EMÍLIA Én ezt most nem, légyszíves menjél haza.

TÖMEG Rendőr kibaszott állam! Igazoltatnak. Mindenkit, nem csak azt a balfaszt. Mindenkit!

EMÍLIA Menj haza, Ágoston.

TÖMEG Ki kell mennünk! Kifelé!

ÁGOSTON Nem.

EMÍLIA Kérlek, igazoltatni fognak. Nekem nem baj, de neked tudom, hogy igen.

TÖMEG Kifelé!

EMÍLIA Nem! Ha kimegyünk, semmi nem lesz! Ülve kell maradnunk. Ez a jogszabályt nem sértheti—

ANDREA Én kimegyek, Emília.

EMÍLIA Andi—

ÁGOSTON Kitoloncolnak, vagy mit tudom én. Honnan van az állampolgárságid? Gyere már!

EMÍLIA Ez teljesen—

ÁGOSTON Én megyek.

ANDREA Kimegyek veled.

EMÍLIA Menjél.

TÖMEG Nem mehetünk, most nem! Elkezdtek! Történik!

FEDOR Megvagy?

EMÍLIA Meg.

FEDOR Gyere, gyere, bújj a kabátom alá.

EMÍLIA Nagyon kevesen maradtunk.

FEDOR Igazoltatni fognak.

EMÍLIA Kérsz pizzát?

FEDOR Most?

EMÍLIA Hát én éhes vagyok.

Csend.

EMÍLIA Tudom, hogy fázik, nagyon, kér pizzát?

TÖMEG Személyit.

EMÍLIA Csak útlevelem van.

FEDOR Emili, gyere, ne kínáld a rendőrt.

EMÍLIA Tudom, hogy nem maguktól csinálják ezt. A fülükbe kapják az infót, hogy gumibotozzanak, meg könnygáz meg ezek.

FEDOR Pont azt kérdezted meg, aki fejbe csapott.

EMÍLIA Jól vagy?

FEDOR Neked csak az adataidat fogják felvenni, nem visznek be. Ha felvették, utána kérek, menj haza, kérek.

EMÍLIA És te?

FEDOR Csak menj haza.

EMÍLIA Biztos nem.

FEDOR Nem kell miattam—

EMÍLIA Nem miattad vagyok itt. Melldöngető magyarok.

FEDOR Mi?

EMÍLIA Így nem lehet tüntetni. Hogy bebaszunk, és akkor ide a világot. Ennek itt nincs kultúrája.

FEDOR Melldöngető magyarok?

EMÍLIA Akik részegen éneklük a himnuszt.

FEDOR Ezek nem éneklük a himnuszt!

EMÍLIA Ne röhögj!

FEDOR Menj haza, ez nem a tiéd.

EMÍLIA De. Hát itt élek.

FEDOR Mióta is?

EMÍLIA Pár hónapja—

FEDOR És akkor miért vagy itt?

EMÍLIA Fedor, ezt most nem értem—

FEDOR Szerinted miért tüntetünk most?

EMÍLIA Hagyjál már—

FEDOR Na, mondd?

EMÍLIA Menj a picsába.

FEDOR Na, ez az, tehát azt sem tudod. Jó estét, bocsánat, nem tudja, minek van itt, engedjék ki kérem, nem tudja mi történik, csak idejött miattam, de ötlete sincs mi ez az egész.

EMÍLIA Fedor—

FEDOR Vagy elmondod a biztos úrnak? Na? Nem? Látja.

Emília elmegy a villamosmegállóhoz.

ANDREA Megfázol.

EMÍLIA Andi, te meg hogy?

ANDREA Tessék, bedobtam még egy sálat, hátha. Az Ágoston kibaszott idegesen üvöltözött, aztán beszélgettünk kicsit, és elment.

EMÍLIA Miért nem mentél te is?

ANDREA Szerelmes vagy?

EMÍLIA Igen.

HANGOSBEMONDÓ Kedves utasaink! A jármű nem közlekedik tovább, mert részeg idioták ültek a sínekre. Elnézést a—

EMÍLIA Kérsz pizzát?

ANDREA Száraz?

EMÍLIA Felsérti a szájpaddlásod szinten.

VII.

TIBOR *Na, még egy körtét, Imikém.*

IMRE *Na, még egyet, és a gyárra!*

ZSUZSANNA *Gratulálunk!*

GIZELLA *Jó pálinka?*

JÓZSI *Hát kóstold meg!*

TIBOR *Kifizettük!*

ZSUZSANNA *Szerencse.*

GIZELLA *Tudod, Zsuzsikám, nektek is most kéne. A pálinka többbe került, mint a ház.*

ZSUZSANNA *Ma.*

IMRE *Lehet most kéne.*

TIBOR *Segített a Józsi.*

IMRE *Segített, vagy sugott?*

JÓZSI *Ugyan Imikém.*

GIZELLA *Ugyan Imikém, ennek semmi köze a párthoz.*

EMÍLIA *A Mikulásra!*

IMRE *Kislányom, menj, késő—*

ZSUZSANNA *Megállt a teherautó!*

GIZELLA *Tibi!*

ZSUZSANNA *Imre, vidd az ásót! Van?*

TIBOR *Hogyne! A kurva anyját!*

Imre, Józsi és Tibor elmegy.

EMÍLIA *Káromkodott a Mikulás, anya!*

ZSUZSANNA *Menj fel kislányom, kérlek, és zárd be az ajtót!*

EMÍLIA *Miért?*

ZSUZSANNA *Nézd csak, megy is a Mézga Aladár.*

EMÍLIA *Nem akarom!*

ZSUZSANNA *Én most kimegyek egy kicsit, te pedig nagyon jegyezd meg, hogy mi megy a mesében. Nem maradhatok le.*

EMÍLIA *De majd—*

GIZELLA *Mindjárt visszajövünk, a Mikulással együtt, jó?*

EMÍLIA *Jó.*

Kifelé menet felvesznek egy-egy téglát.

ZSUZSANNA *Erre kapják a pénzt.*

GIZELLA *Hogy embereket ölnek?*

ZSUZSANNA *Van a portás a suliba. Nem mondjuk, de tudjuk, ő is hajt egy ilyen.*

GIZELLA *Hogy nem rúgják ki?*

ZSUZSANNA *Protekción. És megveszi a teherautót, fű alatt kispénzért, a jeladót meg kapják.*

GIZELLA *Bátor.*

ZSUZSANNA *Kint van tíz férfi ásóval, érted. Szerintem retteg. Jól vagy?*

GIZELLA *Szédülök kicsit.*

IMRE *Menjetek vissza!*

ZSUZSANNA *Mi?*

GIZELLA *Még nagyon korai, de—*

IMRE *Fussatok nagyon gyorsan!*

GIZELLA *A tizenkettedik hét—*

JÓZSI *Befelé, van nála egy puska, fussatok ez a Krizsán!*

A háttérben nyolc férfi körbeáll egy férfit, akinél puska van, a többieknél ásók, kapák.

KRIZSÁN *Az anyátokba takarodjatok vissza a faszba! Lövök baszdmeg!*

TÖMEG *A magyar kurva anyádat! A saját fajtádat baszogatod, dögölj meg!*

Krizsán lő egyet az ég felé. Csönd.

KRIZSÁN *Mindenki kibaszott gyorsan megáll és kussol, világos?*

TÖMEG *Krizsán, menj el, kérlek, mi is bemegyünk, és senkinek nem esik baja.*

IMRE *Zsuzsikám, menj be a házba, ez a Maffia.*

GIZELLA *Le kell fizetni.*

TIBOR *Gizike, ebben a pillanatban menj be! Krizsán, neked adom az autóm.
Kapcsold ki kérlek a jeladót. Itt a kulcs!*

KRIZSÁN *Halljátok? Pittyeg. Megfogták a jelet.*

TÖMEG *A határba kikapcsolod a jeladót, ott nem tudják pontosan bemérni. És ott a
Tibi oda adja neked az autót.*

IMRE *Menj be, Zsuzsi! Azonnal. Bent van az Emi—*

Szirénák megszólalnak.

KRIZSÁN *Pontosan bemérték.*

JÓZSI *Azonnal befelé!*

ZSUZSANNA *Fel kell mennem a gyerekért!*

GIZELLA *Le a pincébe!*

IMRE *Fent van—*

Becsapódik a rakéta a házba.

KRIZSÁN *Senki se mozdul! Beülök a teherautóba, elhajtok, senki se mozdul addig, vagy aki igen, az meghal. Világos?*

TÖMEG *Megbaszom az anyádat! Nem veszed fel a pénzt erre a—Gyilkos fasz!*

Krizsán combon lövi Józsit. Beugrik az autóba, elhajt.

TÖMEG *Mentőt! Hívd a rendőrséget! Nem jön ki senki a Krizsánra, nem jön ki senki. Vigyük a kórházba!*

TIBOR *Fektessétek be az autóba! Imre—*

ZSUZSANNA *Bemegyünk a házba!*

A ház áll, a tető beszakadt.

EMÍLIA *Kidurrant a Guliverkli, és csak álmodta az egészet.*

ZSUZSANNA *De a következő részben—*

EMÍLIA *Ez volt az utolsó, anya. Vége van.*

Zsuzsanna simogatja Emília fejét, csöndben beszélgetnek Imrével.

IMRE *Bebújt az asztal alá.*

ZSUZSANNA *Fém?*

IMRE *Ma már nem lesz több.*

ZSUZSANNA *Elmegy, ha más jött volna, az elmegy, elkergetitek, mindig úgy, úgy szokott—*

IMRE *Kértem a vízumot. Engem nem engednek el.*

ZSUZSANNA *Más is szökik.*

IMRE *Hadköteles vagyok Zsuzsi, ha elmegyünk ide vissza soha nem jöhetünk, érted?*

ZSUZSANNA *És ha behívnak?*

IMRE *Addig nem fajul. Jól áll a hadsereg. Addig nem fajul.*

EMÍLIA *Csöndesebben anya.*

ZSUZSANNA *Te nem alszol?*

IMRE *Hallottam a rádióban, hallgattuk a BBC-t, addig nem fajul, megmondták, addig nem fajul.*

VIII.

TÖMEG Gyerekem, kérlek szépen álljál normálisan a sorban, ne tolokodjál! Bassza meg a Tanárnő! Ha még egyetlen egyszer így beszélsz velem, Tivadar, akkor ki vagy rúgva! Bocsánat. Álljál a sorba, szépen. Ne ráncigáld a másinak a fejpántját, köszönöm szépen! Most így ferdén áll neki. Berekes Andrea. Kurva. Ez nem igaz! Hogy beszélsz?

EMÍLIA Szerintem nagyon szép a masnid. Úgy ferdén meg extrán jó.

TÖMEG A nagylány mondta nekem! Bekaphatod! Csilla, kérlek! Jól bemutatkozunk. Bocsánat!

EMÍLIA Semmi baj, én meg—Haló!

ZSUZSANNA Szia, Emi! Hányasival indulsz?

EMÍLIA Nem tudok hazamenni.

ZSUZSANNA Mi?

EMÍLIA Semmi bajom, csak készülnöm kell lassan, könyvtáraznom kell ma, és otthon nem tudok nyilván.

ZSUZSANNA Értem.

EMÍLIA De jövő héten hazamegyek!

ZSUZSANNA Mi ez a hangzavar a háttérben?

EMÍLIA Gyerekek.

ZSUZSANNA Hol vagy? Imre mi ez—

EMÍLIA Egy parkban ülünk az Andival, mindjárt bevonulunk a könyvtárba, de addig kiélvezzük a napsütést.

ZSUZSANNA Értem, szóval, jó lenne ha minél előbb jönnél, mert itt nagyon feszült a helyzet.

EMÍLIA Olvastam, de nem értem, minden össze-vissza van, akartam is kérdezni, hogy—

ZSUZSANNA Te elloptál egy gyertyát a temetőből?

IMRE Na, hát senki le se szarta. Szia, Emi!

EMÍLIA Mit csináltál?

ZSUZSANNA Apád ellopott egy halotti gyertyát.

IMRE De nézd milyen, német gyertya, meg sincs gyújtva.

EMÍLIA De szeretlek.

ZSUZSANNA Jó lenne, ha jönnél, a tüntetések egyre keményebbek—

IMRE Semmi na, ez csak—

ZSUZSANNA Csak egyre jobban félnek az emberek—

IMRE Ugyan, te csak koncentrálj a dolgodra, kislányom.

EMÍLIA Anyu, visszahívlak majd, csak most mennem kell, megyünk. Szeretlek, puszi!

ANDREA Na, ez is megvolt, mégsincs este.

EMÍLIA Mi volt?

ANDREA Levetkőztem fent, és hozzám szorították a cuccot. Ne mozogj, és gyors lesz.

EMÍLIA Hogy bírtad?

TÖMEG Szeplőssy Emília. Ne trécseljünk, köszönöm szépen, Szeplőssy Emília!

EMÍLIA Megyek!

TÖMEG Jó napot. Vetkőzzön le, köszönöm, igen a melltartót is. Kicsit hideg lesz. Jó. Ne mozogjon. Most vegyen levegőt. Köszönöm. Viszlát. Pátyi Réka!

EMÍLIA Pillanat, még csak gyorsan—

TÖMEG Páty. Csak Páty. Nem, van Pátyi is, csak az Kata. Aha. Akkor a Réka jöjjön. Egyedül, köszönöm. Viszlát.

EMÍLIA Köszönöm, viszlát.

ANDREA Harminc vagyok—

EMÍLIA Koliban laksz—

ANDREA És a szakmám semmifelé nem mutat—

EMÍLIA És túl vagy az első tüdőszűrésen.

ANDREA De mi már erre kaptunk oltást.

EMÍLIA Elvileg egy Erasmusos lány kapta el—

ANDREA És akkor idejönnek mosni, meg fasz tudja főzni. Köhhent kettőt, aztán ki tudja. Ebben élni hogy? Menjünk el.

EMÍLIA Most ugyan. Egy kis TBC. Én— Andi, nekem nem fér bele egy albérlet.

ANDREA De figyelj, elmegyünk Hanoverbe. Van kései Erasmus neked. És akkor ott kiveszünk egy szobát, nekem veled bőven jó egy szobában.

EMÍLIA De akkor már ne Hanoverbe, egyébként azt sem tudom hol van, hanem menjünk egészen Amerikáig. New Yorkba mondjuk.

ANDREA És akkor én közel leszek a munkahelyemhez, a Brüsseleren—

EMÍLIA Hallod elég pontosan, és reálisan fantáziálgatsz—

ANDREA Ajánlottak egy munkát Hanoverben.

EMÍLIA Neked nem kell elmenni.

ANDREA El akarok menni.

EMÍLIA De azt sem tudom hol van.

Gazsó bejön, vállán egy puttony.

GAZSÓ Kétszáza nincsen?

EMÍLIA Nincs, de mennyije van?

GAZSÓ Eddig öt.

ANDREA Nincs nálunk pénz, egyetemisták vagyunk.

GAZSÓ Kettő kéne. Kis borra.

Csend, Emília bemegy egy dohányboltba.

ANDREA Mióta van az utcán?

GAZSÓ Hat éve.

ANDREA Hány éves?

GAZSÓ Harmincnyolc.

Csend.

EMÍLIA Tessék. És akkor te most—

Csend.

GAZSÓ Novemberben még ketten voltunk, aztán jött a tél.

EMÍLIA Nem mentek a hajléktalanszállóba?

GAZSÓ Oda senki se megy, csak meghalni.

Csend.

EMÍLIA Vehetek enni.

GAZSÓ A második utcán laktunk innen.

ANDREA Én hazamegyek.

GAZSÓ Volt szép étkezéslet, függöny, kanapé, meg ilyenek.

EMÍLIA Megyek én is, csak—

GAZSÓ Mindig dúdolt anyám.

ANDREA Pakolnom kell, Emília.

GAZSÓ Szép lakás volt, heverő, függöny, jó kis étkezéslet. Ezüst volt.

EMÍLIA Már pakolnod kell?

ANDREA Szombaton indulok. Nem tudtam, hogy mikor mondjam—

EMÍLIA Tulajdonképpen csak egész nap vagyunk együtt.

ANDREA Én sajnálom, én harminc vagyok, és—

GAZSÓ Garka Zsombor vagyok. A nagyanyám mindig Zsómbornak hívott, rámragadt aztán az iskolában. Egyszer eljött értem, akkor, ide jártam, a Szent Margitba. Majdnem kicsaptak, na, az már később volt.

EMÍLIA Értelek, Andi, csak, pillanat, bocsánat. Nem értem, hogy miért nem mondtad.

ANDREA Te nem tudsz jönni?

EMÍLIA Ugyan, Andi.

ANDREA Megismerhetem Németországban a Tibort, a nagyon gazdag Mikulást.

GAZSÓ Anyám öngyilkos lett. Kilencvenhat darabos volt a szett. Tizenkettő kanál, tizenkettő kés, tizenkettő villa. Tizenkettő halazókés, tizenkettő halazóvilla. Tizenkettő süteményeskanál, mindig a tányér felett, Zsómborka. Tizenkettő előételes villa, és tizenkettő kés a sült húshoz. És akkor úgy rakta, ahogy ment a menü. Mindig megterített, minden este. Csak végül mindig a heverőn ettünk, vártuk apát. Mit, na, hát amit a ház kiadott. Cukros kenyeret—

ANDREA Elnézést, értem, nagyon sajnálom, csak mi most—

EMÍLIA Elnézést, én most—És mi lesz a mesterivel?

ANDREA Nem jössz?

EMÍLIA Nem.

Andrea elmegy.

GAZSÓ Hogy a csap alá tartottuk a leszelt kenyeret, de hideg vízbe, és mindig csak rövid időre, és akkor a süteményeskanállal rászórtuk a finom porcukrot. Csak úgy szállt a levegőbe. Mi daráltuk, finomabb volt, mint a liszt, amit a malomban.

EMÍLIA És az anyukája?

GAZSÓ Öngyilkos lett. Megölte magát.

EMÍLIA Nem, hanem ő is ette a cukros kenyeret?

GAZSÓ És akkor apám egyre csak nem jött. Engem meg lefeketett aludni. És akkor reggel láttam, hogy na, hogy fekszik, a karján meg kilógnak az inak. Láttam a csontját. És akkor apám ugye ivott, de már előtte. De miután anyám megölte magát akkor kicsit nem. Akkor figyelt rám. Átjött valami haverja karácsonykor. Be volt öltözve, és akkor utána mentünk a dombra szánkóval. Húzott fel, mókáztunk na, tudod. Jól bebugyolált előtte meleg sállal, meg finom anyagú pulóverrel, meg sapkát is adott rám. Belakkozta a szánkóm alját. És csúsztuk.

EMÍLIA Minek lakkozta be?

GAZSÓ Kérsz?

EMÍLIA Én?

GAZSÓ Nem iszod velem?

EMÍLIA Jó.

GAZSÓ Ja.

Csend.

GAZSÓ Hogy gyorsabban menjen, azért amúgy. De nem tudtam megállni, és akkor nekimentem egy ilyen hórákásnak és na, repültem a szánkóról. Csak úgy kavarta a szél a finom fehér havat. És akkor mesélt nekem utána, hogy milyen volt a háború. Hogy oda csak keménylegények mentek, akik bírták

a hideget, az esőt, a magányt, a halottakat. Na, hogy ő is ilyen. Volt a háborúba. És akkor éjszaka kidobta a szánkót, üvöltött, hogy kurva lakk, hogy leestem, hogy baszná meg, hogy elment, hogy meghalt. Kijött az egész gang, hogy most álljon már le. De apám csak verte a szánkót a falhoz, hogy dögöljön már meg az a szar. Hát haljon már meg mindenki, nem bírja egyedül! És akkor másnap korcsolyáztunk.

EMÍLIA És akkor már tudott?

GAZSÓ Apám tanított aznap. Jól ment. És azon az estén meghalt. Delírium, azt mondta a Nagypál. Na, hát az orvos ugye.

EMÍLIA És akkor hány éves volt?

GAZSÓ Amikor apám meghalt tizenegy voltam. És akkor na, olyanok voltak, hogy ilyen kis kék erezetük volt, az futott végig a nyelvükön. Ezüstek voltak állítólag, de a becslésnél nem mondták. És akkor végül így. De hazudtam! Egyszer ettünk vele na, igen. A család, töltött káposztát, anyám hát teljesen na, hát üvöltött, hogy ezt nem lehet.

EMÍLIA Mi azt otthon úgy mondjuk, hogy szárma, tudta?

GAZSÓ Mert olyan életlen volt már mind, hogy csak a halazó vitte. Nem tartotta rendben akkor, na. És akkor a halazóval ettük a töltött káposztát, na. Hát finom volt azokkal a finom ezüstökkel. Ilyen fehér pöttyök is voltak rajta, mintha hódara, de inkább cukor. És akkor együtt ettünk, na.

EMÍLIA Haza akarok menni.

IX.

EMÍLIA *És akkor azt mondta a tanító néni, hogy nekem a legszebb a díszítősorom!*

IMRE *Látod, megérte a munka.*

EMÍLIA *Kaptam rá két csillagot is!*

ZSUZSANNA *Gratulálok, Emike.*

EMÍLIA *A többiek egyet csak, de én kettőt!*

IMRE *Az ABC?*

EMÍLIA *Egy levegőből, ahogy tanultuk. A, Á, B, C, Cs, D, Dz, Dzs, E, É, F, G, Gy, H, I, Í, J, K, L, Ly, M, N, Ny, O, Ó, Ö, Ő, P, R, S, Sz, T, Ty, U, Ú, Ü, Ű, V, Z, Zs.*

ZSUZSANNA *Nem semmi! De és a Q, W, X, Y?*

EMÍLIA *Azt nem kell, mert azt mondta a tanító néni, hogy azok nem magyar betűk.*

IMRE *Azért tanuljuk csak meg, hova mennek azok, lássuk csak.*

ZSUZSANNA *A Q a P után.*

IMRE *A W, X, Y meg ebben a sorrendben a sima V után. Jó?*

EMÍLIA *Jó. De akkor holnap elmondom újra bent.*

ZSUZSANNA *Nem kell, jó ez így, hogy te tudod.*

IMRE *Az iskolában nem kell, ott elég ezek nélkül, negyven.*

EMÍLIA *De miért?*

ZSUZSANNA *Mert az iskolában arra nevelnek, hogy, hogy legyél melldöngető magyar.*

IMRE *Mi meg csak azt szeretnénk, hogy jól beszéld és műveld a magyar nyelvet.*

EMÍLIA *Mi az a melldöngető magyar?*

ZSUZSANNA *Az, az az ember, aki borgőzös arccal énekli a magyar himnuszt, mialatt a földhözvág egy üveg pálinkát, és a végén sír.*

EMÍLIA *De ők nem tanulják meg?*

ZSUZSANNA *Nem. Tisztelet a kivételnek.*

EMÍLIA *De, akkor hogy tudnak vásárolni? Ha nem beszélük a nyelvet.*

ZSUZSANNA *Sehogy.*

EMÍLIA *Ez butaság.*

ZSUZSANNA *Lehet, de ők így döntöttek. És ez is rendben van, csak te megtanulod majd mindkét nyelvet.*

EMÍLIA *És ha máshogy döntök?*

ZSUZSANNA *Hogy?*

EMÍLIA *Hogy csak magyarul.*

IMRE *Akkor egy nyelven tudod magad csak kifejezni, csak ezen az egyen értenek meg.*

EMÍLIA *És az angol nem elég?*

ZSUZSANNA *Itt nagyon jó, ha beszéled a hármat. Úgy a legjobb.*

EMÍLIA *És ha csak a magyart tudom, mert nagyon nehéz a másik kettő, akkor mellődöngető magyar leszek én is?*

IMRE *Megtanulod, gyakoroljuk és megtanulod.*

ZSUZSANNA *Ha meg nem megy a legtökéletesebben semmi baj, nem az a cél, csak hogy megértesd magad, oké?*

EMÍLIA *Oké. Esti mese!*

IMRE *Most bekapcsolom a tévét kicsit inkább, jó? Vettem benzint.*

ZSUZSANNA *Mennyi maradt így?*

IMRE *Öt.*

ZSUZSANNA *Jézusom, mennyit vettél?*

IMRE *Két litert, ahogy megbeszéltük.*

EMÍLIA *Css! Csöndben, nem hallom!*

ZSUZSANNA *De így ezzel át tudsz menni, ugye?*

IMRE *Át.*

EMÍLIA Csöndesebben!

IMRE Hangosítsd fel egy kicsit inkább, jó? Áruljuk is akkor?

ZSUZSANNA Nem, ne. Nekünk így mindig lesz, ha baj lenne.

IMRE De nem lesz.

ZSUZSANNA Nem?

IMRE Mindjárt vége. Most már tényleg mindjárt.

Imre egyedül, nézi a tévét. Megszólal a sziréna, de most máshogy. Imre benyúl a szekrény mögé, kivesz egy bőröndöt, bemegy Emília szobájába, majd az alvó Zsuzsannához.

IMRE Zsuzsikám.

ZSUZSANNA Mi—Mi ez?

IMRE Az általános mobilitásra szóló sziréna.

ZSUZSANNA Nem. Nem, nem, nem!

IMRE El kell mennem.

ZSUZSANNA Nem! Hát, gyerünk, menjünk, most anyámkéhez, vagy nem jó, ott keresnek először. Akkor a spórpézből átmegyünk a határon. Tankoltál, átjutunk. Mire keresnek, mi már Bécsbe leszünk egy-két napot, aztán—

IMRE Nem jutunk ki. El kell mennem, vagy idejönnek, ahol a gyerekem alszik. Nem lesz baj. Nem lesz—

ZSUZSANNA Nem mehetsz el, biztosan nem!

IMRE Zsuzsi, el kell engedned, öt percem van a városháznál lenni, bent kell ülnöm a teherautóba. Mennem kell, vagy feljönnek.

ZSUZSANNA Nem! Ha te elmész, te onnan vissza nem, hát nem mehetsz!

IMRE Szeretlek.

ZSUZSANNA Te most nekem ne búcsúzkodj, érted? Ne búcsúzkodj, nem mész sehova!

IMRE *Mindjárt vége, mindjárt, és jövök is vissza. Aztán meglátjuk.*

ZSUZSANNA *Nem! Ilyen nincs, nincs aztán. Most nincs aztán. Nem lesz aztán. Gyerünk, induljunk, be a kocsiba—*

X.

TÖMEG És akkor mentetek?

EMÍLIA Fel, igen, a sínekre! De közben meg otthon is mennek a tüntetések. Csak ott be is jutnak.

TÖMEG Minek?

ÁGOSTON Mert változást akarnak, hogy elkerüljék a szart.

TÖMEG Szart?

ANDREA Szia! Figyelj, én hajnalban indulok, és jöttem—

Emília megöleli, hosszan.

EMÍLIA Sajnálom! Sajnálom, hogy úgy, csak—

ANDREA Nem, nagyon fogsz hiányozni—

EMÍLIA Figyelj, majd megyek ki, jó?

ANDREA Várom nagyon.

EMÍLIA Bármikor haza lehet jönni.

ANDREA Igen.

Megölelik egymást.

EMÍLIA Bármikor haza lehet jönni.

ANDREA Tudom. Szia!

EMÍLIA Akkor szia!

ÁGOSTON Elment?

EMÍLIA Nem búcsúztál el.

ÁGOSTON Mit csinálsz?

Emília egyik cipőjét lerúgja.

EMÍLIA Na, visszahozod nekem?

ÁGOSTON Részeg vagy, és felfázol—

Ágoston visszahozza a cipőt.

ÁGOSTON Menjünk haza.

EMÍLIA Nem, biztos, hogy nem. Idehívtam a Fedort. Itt van a másik utcában—

ÁGOSTON Nekem ehhez nincs kedvem.

EMÍLIA Neked sosincs semmihez. Fasz vagy a barátaimmal, neked nincsenek, és fasz vagy.

ÁGOSTON Menjünk haza.

EMÍLIA És folyamatosan, de tényleg folyamatosan haza akarsz cipelni—

ÁGOSTON Nem értem, baszdmeg, mióta itt vagyunk, mintha teljesen—

EMÍLIA Na, mi? Teljesen mi?

ÁGOSTON Velem akarsz lenni?

FEDOR Sziasztok!

Emília újra lerúgja a cipőjét, Ágoston visszahozza. Közben megöleli Fedort.

EMÍLIA Teljesen örülök. Igyál valamit, megyek én is. Ágoston, add ide.

FEDOR Visszahozod a cipőjét?

ÁGOSTON Vissza.

FEDOR Pisálok egyet.

EMÍLIA Megyek én is—

ÁGOSTON Velem akarsz lenni?

EMÍLIA Hát. Tudod mit?

ÁGOSTON Alig forog a nyelved. Menjünk már—

EMÍLIA Haza. Istenem már.

ÁGOSTON Minek kellett idehívni?

EMÍLIA Mert, mert, mert.

ÁGOSTON Hallod, jézus baszdmeg, neked—

EMÍLIA Mi?

ÁGOSTON Kavartunk az Andival.

EMÍLIA Kavartunk az Andival?

ÁGOSTON Kavartunk, amikor volt a tüntetés.

EMÍLIA Nem.

ÁGOSTON De, dehogynem. Mondta, hogy sajnál, hogy látja, hogy a Fedorral mi van, és hogy nem vagyok egyedül, nyugodjak meg. És akkor megölelt. És megcsókolt. Sokáig ölelkeztünk, aztán megszorítottam a—

EMÍLIA Hallgass!

ÁGOSTON Belesúgta a fülembe, hogy számíthatok rá—

EMÍLIA Nem is így beszél—

ÁGOSTON Hosszan néztünk egymás szemébe, először csak biztatóan, aztán—

EMÍLIA Kussolj már, ez nem igaz!

ÁGOSTON De, de igaz. És akkor aztán hazamentem.

EMÍLIA Nyilván.

ÁGOSTON De te meg szerelmes vagy ebbe a fasziba, vagy mi a szar—

EMÍLIA Menj haza.

ÁGOSTON Szóval egy-egy.

EMÍLIA Menj a picsába.

ÁGOSTON Figyelj, én szeretlek.

EMÍLIA Hagyjuk abba.

ÁGOSTON Mi?

EMÍLIA Vége.

ÁGOSTON Féltékeny vagy?

EMÍLIA Nem.

ÁGOSTON Nem tudod elviselni?

EMÍLIA Nem, én nem. Egyszerűen undorodok, érted? Amikor találkozunk kell gyomoridegem lesz. Nem szeretek veled lenni. Nem szeretem, ahogy beszélsz. Nem szeretem a szagodat. Nem szeretem a hajadat. Nem szeretem a a csuklódon azt a szar bőr szart. Nem szeretem, hogy gyűrűt akarsz hordani. Nem szeretlek. Én, én már otthon akartam veled szakítani. Érted? Hogy itt egyedül, csak—Én már otthon akartam.

ÁGOSTON Miattad jöttem.

EMÍLIA Sajnálom.

ÁGOSTON De, én feltalálom magam. Most kicsit nehéz volt, de hát érted, most jöttünk szinte.

EMÍLIA Menj haza.

ÁGOSTON Sajnálom, én faszágokat beszélek.

EMÍLIA Vége van, Ágoston.

ÁGOSTON Szeretlek.

EMÍLIA Sajnálom, de nem tudok veled lenni.

ÁGOSTON Más lesz, jó? Én feltalálom magam, ez a löket kellett, én miattad jöttem. És most megértettem. Kell neked egy kis tér, persze. Megkapod, megadom.

EMÍLIA Nem.

ÁGOSTON Kérlek, én nagyon szeretlek.

EMÍLIA Másba vagyok szerelmes.

ÁGOSTON Nem—

EMÍLIA Szerelmes vagyok a Fedorba.

ÁGOSTON Nem baj, nem zavar. Figyelj, túl leszel rajta, én segítek. Segítek, hogy megint belém. Együtt megoldjuk, csak kérlek, kérlek ne.

EMÍLIA De megleszel. Kell most neked egy kicsit, hogy egyedül, hogy felnőj.

ÁGOSTON Nem, én veled nővök fel. Ezt mondtuk, együtt.

EMÍLIA Figyelj, értsd meg, én. Nekem fontosabb lettél, mint egy kapcsolat, nem azt mondom, hogy nem beszélünk, csak nekem te vagy a legjobb barátom, az több, mint a kapcsolat. Menj most haza, kérlek.

ÁGOSTON Nem.

EMÍLIA Fontosabb vagy, mint bárki. Csak menj haza. Figyelj, nem most, de lehet, hogy pár hónap, vagy év múlva összefutunk, és akkor megint tudjuk úgy, mint kapcsolat. De most nem. Kell idő, külön.

ÁGOSTON De akkor még lesz?

EMÍLIA Lehet.

ÁGOSTON De lehet, vagy biztos?

EMÍLIA Én nagyon szeretlek.

ÁGOSTON Én is.

EMÍLIA Most nekem egyedül kell lennem, hogy meglássam, hogy mit tudok én egyedül.

ÁGOSTON És akkor most nem szakítunk, csak várunk.

EMÍLIA Vedd úgy, hogy szakítunk. Dolgozd fel, hogy egyszer majd talán tudjunk nulláról, de ahhoz előbb teljesen el kell engedni, aztán lehet. Én most nem tudom. Csak ne várd, mert az nem elengedés.

ÁGOSTON Szeretlek.

EMÍLIA Szeretlek.

Emília bemegy. Fedor egy másik lánnyal táncol.

EMÍLIA Kijössz?

FEDOR Na, a barátod visszahozta még párszor a cipődet?

EMÍLIA Tudunk beszélni?

FEDOR Kicsit később? Most táncoljunk.

Táncolnak.

EMÍLIA Figyelj, Fedor!

FEDOR Teljesen rád fókuszálok, Emili.

EMÍLIA Szakítottunk.

FEDOR Na basszameg. Jól vagy?

EMÍLIA Igen, igen. De szakítottunk. És most—

FEDOR Na, és most?

EMÍLIA Most megfogod a nyakam—

FEDOR És lassan megcsókollak—

EMÍLIA Nem csókolok vissza rögtön—

Csókolóznak.

EMÍLIA Szóval akkor most—

FEDOR Hajtogatsz nekem egy macit?

EMÍLIA Szeretnéd?

FEDOR Jóhogy!

Kimennek a szórakozóhely elé. Emília egy szórólapból hajtogat macit.

EMÍLIA Tessék, neked hajtogattam.

FEDOR Köszönöm. Nagyon régóta vártam erre.

Csókolóznak.

TÖMEG Szia, Emília, Ágoston?

EMÍLIA Hát ő, ő hazament.

Csend.

EMÍLIA Elmondtam, hogy én, másba vagyok szerelmes.

FEDOR Szerelmes?

EMÍLIA Igen. Szerinted látták, hogy—Lehet elmondják neki. Mindegy.

FEDOR Én nem hiszek a kapcsolatokban, Emili.

EMÍLIA Nem kell ráaggatni erre semmit.

FEDOR Ráaggatni? Én hú, figyelj, engem most több dolog érdekel—

EMÍLIA Az nem baj.

FEDOR De nekem most nem lenne időm arra, hogy mi így találkozgassunk.

EMÍLIA De eddig volt.

FEDOR Most sűrűbb. Meg na, én, nagyon remélem, hogy nem miattam szakítottatok. Mármost találkoztunk párszor, jót beszélgettünk, kicsit vihorásztunk, és én jól éreztem magam, tényleg. És találkozhatunk még. Érted?

EMÍLIA Értem.

FEDOR Na, de örülök, hogy ezt megdumáltuk. Én, figyelj, én most bemegyek még egy kicsit, iszonyat hideg van. Jössz?

EMÍLIA Aha, mindjárt.

Csönd.

EMÍLIA Haló!

ZSUZSANNA és **IMRE** *Boldog születésnapot, boldog születésnapot, boldog születésnapot Emília, boldog születésnapot! Éjfél van! Isten éltesse!*

EMÍLIA Köszönöm szépen!

ZSUZSANNA Mi vagyunk az elsők remélem. Apával a másodperceket néztük a telefonon, hogy pontban.

EMÍLIA Igen, köszönöm szépen!

ZSUZSANNA Jól telik?

EMÍLIA Persze, táncolunk, meg mindjárt koccintunk.

IMRE Mi ez a nagy csönd a háttérben?

EMÍLIA Kijöttem csak egy cigire, mert hívtatok.

ZSUZSANNA Kik vannak ott?

EMÍLIA Hát Ágoston, Andi ugye.

ZSUZSANNA Jól érzed magad?

EMÍLIA Hiányoztok.

IMRE Te is nekünk, de hazajössz és megünnepeljük!

ZSUZSANNA Minden rendben?

IMRE Menne vissza a barátaihoz, mi meg nyaggatjuk. Menjél csak Emikém—

ZSUZSANNA Hallgass már. Emília, szeretnél hazajönni?

EMÍLIA Igen anyu.

ZSUZSANNA Te sírsz, kislányom?

EMÍLIA Nem, csak, kicsit nehéz most.

ZSUZSANNA Ott vannak a barátaid?

Csend.

ZSUZSANNA Egyedül vagy?

EMÍLIA Nem. Csak olyan jó hallani a hangod.

ZSUZSANNA Hallom, hogy van valami.

EMÍLIA Nem, igazából megyek is vissza, már nagyon várnak. Nem akarok itt megijeszteni senkit,
de a harmadik felesemre invitálnak.

IMRE Látod na. Okosan!

ZSUZSANNA Bekapcsolod kicsit a videót? Hogy lássalak kicsit.

EMÍLIA Nem tudom most, rossz a netem is, megyek anyu, hívnak nagyon. Sziasztok, és
köszönöm!

ZSUZSANNA Kicsit csak. Fontosat akarok mondani.

EMÍLIA Most nem szeretném. Meg megyek vissza—

ZSUZSANNA Nagyon jó lenne, ha hazajönnél.

IMRE Nem kell hazajönnöd, egyáltalán nem kell—

ZSUZSANNA Nagyon jó lenne, ha itt lennél velünk, biztonságban.

EMÍLIA Biztonságban vagyok, anyu, itt van velem mindenki, nem vagyok egyedül. Puszillak!

XI.

JÓZSI *Szevasz. Na, kötelet hoztad?*

TIBOR *Leereszkedsz közénk, Józsi?*

JÓZSI Ugyan, Tibikém. Hányan maradtunk? Hárman az egész részlegen.

IMRE Mi történt?

JÓZSI Nem tudjátok?

Csönd.

JÓZSI Nem. A haverom bent dolgozik a toronyba. A kezelőbe.

IMRE És?

JÓZSI Valami hülye megnyomta a másik gombot, hogy majd vicces lesz.

IMRE Mi?

JÓZSI Kicsit megébredsz a lakosságot.

TIBOR Megébredsz?

JÓZSI Ja. (nevetve) Hát nem ébredtetek föl végülis?

TIBOR Neked ez vicces?

JÓZSI Nem.

TIBOR Kurvára mindegy, hogy ki vagy itt a gyárba. Érted?

JÓZSI Igen.

TIBOR Vittek volna téged is a frontra, te érted ezt?

JÓZSI Igen.

TIBOR Akkor mi a faszt nevensz?

JÓZSI Mit csináljak? Na, gyere Tibi, be az irodába.

TIBOR Most?

JÓZSI Most.

Tibor és Józsi el, majd egy idő után Tibor be.

IMRE Beléptél?

TIBOR *Kilépek.*

IMRE *Elmész?*

TIBOR *El.*

IMRE *Nem jössz vissza.*

TIBOR *Nem. Eladom a házat.*

IMRE *Kinek?*

TIBOR *A Józsinak. Neki van rá.*

Csend.

TIBOR *Ti maradtok?*

IMRE *Igen.*

TIBOR *Ez most csak vicc volt.*

IMRE *Igen.*

TIBOR *De legközelebb már nem az lesz.*

IMRE *Addig nem fájul.*

TIBOR *És ha igen?*

IMRE *Ezt a két nyelvet beszélem. Hova menjek?*

TIBOR *Hát bárhova.*

IMRE *Ez az otthonom.*

TIBOR *Majd a családdal lesz másik.*

IMRE *Nem lehet visszajönni.*

TIBOR *Nem.*

IMRE *Akkor elmész?*

TIBOR *El.*

IMRE *Gizi?*

TIBOR *Terhes.*

IMRE *Mennyi?*

TIBOR *Három hónap.*

IMRE *Akkor német lesz?*

TIBOR *Állampolgárnak.*

IMRE *Ma még maradsz?*

TIBOR *Nem. Megyek, pakolunk.*

IMRE *Akkor szevasz.*

TIBOR *Szevasz.*

XII.

EMÍLIA *Anyu, szia! Leszálltam a buszról. Kijöttök?*

ZSUZSANNA *Mit csinálsz?*

EMÍLIA *Meglepetés.*

IMRE *Menj vissza—*

ZSUZSANNA *Imre. Egész héten nem vetted fel a telefont.*

EMÍLIA *Sok volt a—*

ZSUZSANNA *Nem vetted fel, nem tudtam elképzelni, hogy mi van, itt—*

IMRE *Fordulj vissza, kislányom.*

EMÍLIA *De miért, vagy minek, nem értem—*

ZSUZSANNA *Lezárják a határokat, ezt akartam—*

IMRE *Ne gyere, nem tudni, majd hogy lehet elhagyni megint, itt minden a feje—*

ZSUZSANNA *De konkrétan hol vagy?*

- TÖMEG** A potom vezmeme diet'a do domu babičky a utiahneme sa. Pod'te sem trochu.¹ Néha érted nem értem. Itt állnak napokig, aztán hirtelen semmi, és beindul.
- EMÍLIA** Leszálltam a határbuszról. Itt állok.
- TÖMEG** Ich gehe nach Hause, ich komme zurück für meine Nation, ich komme zurück für mein Volk. Gehst du nach Hause, Mädchen? Komm schnell nach Hause, Mädchen.²
- ZSUZSANNA** Várj akkor egy kicsit, elindulunk—
- IMRE** Megbeszéltük, Zsuzsi, jobb ha visszamész—
- ZSUZSANNA** Nem! Tíz perc, és ott vagyunk!
- TÖMEG** Összejött fél Európa. Még ma lehet, ma lehet menni érted. Te is, te is arra mész, kislány?
- EMÍLIA** Mindenki itt van.
- TÖMEG** Тогда мы покупаем, да, небольшую квартиру. В центре. Давай, подожди, будет весело.³ Bize sigarayı ver, hadi içelim! Geri dönemeyiz, burada kapalı olacak ve gelecek hafta daha büyük bir sapma olacak. Belki. Biraz dans etmek için buraya gel.⁴
- EMÍLIA** Ezek nem félnek, anyu.
- TÖMEG** Elmehet a picsába, érted. Apám ruszin, anyám magyar. Ja, a barátnőm most német, de ki tudja.
- ZSUZSANNA** Dehogynem.
- TÖMEG** Moju majku treba pokupiti, знаљ. A onda odatle na sever. Na M0. Ćekali smo sto godina, povukli kofer, požurili kući!⁵

¹ Aztán elvisszük a babát a nagymama házába, és vissza. Gyere ide egy kicsit.

² Hazamegyek, visszajövök a nemzetemért, a népemért. Hazamész, kislány? Menj haza gyorsan, kislány.

³ Aztán veszünk, igen, egy kis lakást. A központban. Gyere, várj, jó móka lesz.

⁴ Adj már egy cigarettát, dohányozzunk! Nem mehetünk vissza, itt zárva lesz, és a jövő héten már nem lehet. Talán. Gyere ide táncolni.

⁵ Anyámat fel kell venni, tudod. Aztán onnan északra. Az M0-án. Vártunk száz évet, húzzuk a bőröndöt, sietünk haza!

EMÍLIA Táncolnak, isznak. Megkérték a kezem, de mondtam, hogy velem nem járnak a papírok.

TÖMEG Ta pjesma, ne mrzim to. Nastavite se pomicati. Ti si, slušaj, jako lijepa, ako želiš, udat ću se za tebe.⁶ Akarsz jönni? Akkor ma. Lezárják a határt. Aha, teljesen. Na, és akkor mondom neki, hogy menjünk már. Hé, te, te, kérsz enni? Ezt nem vihetem át amúgy se. Répa, sok cékla. Alma, van rohadásig. Finom a német alma. Elég jó.

ZSUZSANNA Máshogy félnek.

TÖMEG Помогите уже. Где бутерброд? Даже перец. Вот и все. Нужна ли мне вода? У вас есть сигарета, не так ли?⁷

EMÍLIA Még pár méter. Leteszem.

TÖMEG Dodaj žganje. Da, je. Tako ali tako se bom treznil, ko pridemo tja. To je pet kilometrov. Ne hiti toliko, danes te bodo spustili skozi, prišli sem plesat.⁸

ZSUZSANNA Várunk. Várunk nagyon.

TÖMEG Kde je pas? Samozrejme, na dne všetkého. Nie je v tom žiadna logika. Teraz musíme prejsť všetkým. Fantastický. Máte potrebné dokumenty?⁹ Ajde táncolsz, táncolsz, de baj lesz. Beüt, nem félsz? Nem félsz mi, na, akkor eladjuk a lakást, és megyünk tovább. Kifelé lehet menni ja, befelé nem.

EMÍLIA Haló! Pár méter, merre vagytok?

ZSUZSANNA Mindjárt ott.

EMÍLIA Mennyi még?

ZSUZSANNA Most szállok ki.

EMÍLIA Látsz?

⁶ Ezt a dalt, nem utálom. Mozgás. Te, figyelj, nagyon csinos, ha akarod, feleségül veszek.

⁷ Segíts már. Hol van a szendvics? Ez az. Víz kell? Van egy cigarettád, ugye?

⁸ Add a pálinkát. Igen. Ki fogok józanodni, mire odaérünk. Ez öt kilométer. Ne rohanj annyira, ma át fognak engedni, gyere ide táncolni.

⁹ Hol van az útlevel? Természetesen mindennek az alján. Ebben nincs logika. Most mindent át kell pakolnunk. Fantasztikus. Megvannak a szükséges dokumentumok?

TÖMEG Waar ga je heen? Thuis? Heb je je papier? Als er geen is, laat staan, dan geven ze, het duurt gewoon langer.¹⁰

ZSUZSANNA Látlak.

TÖMEG Lezárják a kereskedelmet. Nem tudnám intézni kintről. Muszáj idejönni, eladni, és menni. Majd megkerülöm ezt a részt. Délen még engednek, aha, Bosznia felé kerülök egyet. Hé, kislány, mondd már mennyi az idő. Beszart az óra a kocsiba. Na, mondd már.

Emília öt méterre áll a szüleitől, a határ egyik oldalán, a szülei a másikon. Integet.

EMÍLIA Sziasztok! Jó napot!

HATÁRŐR Dobar dan, imate li dozvolu?¹¹

EMÍLIA Nem, nem értem.

IMRE Nemate—

HATÁRŐR Ne možeš da pričaš.¹²

EMÍLIA Bocsánat, nem beszélek jól—

HATÁRŐR Van engedély?

EMÍLIA Nincs.

HATÁRŐR Akkor várjon.

IMRE Odamehetek a kislányomhoz?

HATÁRŐR Kell engedély.

A Határőr elmegy, a vámós figyel. Sokáig várnak az engedélyre, éppen váltás van, így öt méterre egymástól állnak. Nem mehet át az engedély nélkül.

¹⁰ Hová mész? Haza? Megvan a papírod? Ha nincs, nem baj, akkor adnak, csak tovább tart.

¹¹ Jó napot, van engedélye?

¹² Nem beszélhet.